

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

19 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קם נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

לפני כב' השופט רחמים כהן

תובעת: ענת קם

נגד

- נתבעים:
1. הוצאת עיתון ה"הארץ" בע"מ
 2. אורי בלאו
 3. עמוס שוקן
 4. אבי זילברברג

נוכחים:

התובעת וב"כ, עוה"ד אילן בומבך ויריב רוני
ב"כ הנתבעים, עוה"ד זאב לינאונד, טל ליבליך, נדב אלון ודור ליאונד
מר עופר קול

הדיון מוקלט על ידי אלכס מחברת סטנוגרמה

פרוטוקול

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27

כב' השופט: כן, יש לנו את העניין של הודעת הערעור. הסתכלתי במחיקות ויש פה את המחיקה של נט מאיר. אני לא מבין למה מחקתם את זה. אין בזה שום דבר סודי.

עו"ד רוני: לא, זה לא רק זה, אנחנו יותר התכוונו,

כב' השופט: אני עובר על המחיקות. למשל סעיף 49.1, בא כוח המדינה שאלה את המערערת למה היית צריכה מסמכים כמו סיכומי דיונים, כפי שהעיד מאיר מטעם המדינה.

עו"ד רוני: לא לא, אז אני אסביר. המחיקות היו, נקרא להם משני סוגים, אחד זה העניין המודיעיני, שהרי הושחר לכל אורך הדרך בדיון במחוזי ואנחנו עכשיו בערעור לעליון שבתיק בית המשפט הוטל עליו,

כב' השופט: אני מתייחס רק למה שמחקתם, לא,

עו"ד רוני: לא, אז אני אומר, לגבי המחיקה הזאת אין קושי, כמוכן שאנחנו מדברים על העניין של המחיקה של התסקירים ומה שעולה מהם.

כב' השופט: תסקירים זה משהו אחר.

עו"ד רוני: שכבר ניתנה בזה החלטה.

כב' השופט: אז אני תיכף אעבור על זה. יש את עמוד 16, אין שום בעיה לתת, כפי שנדמה לי, כאן זה לא, אני לא יודע מי זה מאיר, אדוני אתם יכולים לקחת את עמוד 16. המסומן בצהוב זה המחיקות.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

19 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קם נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- 1 עו"ד ליאונד : זה אחד אחד אנחנו הולכים עכשיו?
2 כב' השופט : כן.
3 עו"ד ליאונד : עמוד עמוד?
4 כב' השופט : כן. יש לכם הכל, זה פשוט המחיקות. הצהוב זה המחיקות.
5 עו"ד ליאונד : כן, לא, אבל זה הדבר היחיד?
6 כב' השופט : לא לא, אני עובר.
7 עו"ד ליאונד : אה, סליחה, או-קי.
8 כב' השופט : עמוד 19 סעיף 60, אין פה שום דבר חסוי.
9 עו"ד רונן : שוב אני אומר, זה ענין, או ענין מה שנקרא מודיעיני,
10 כב' השופט : אני עובר דבר דבר.
11 עו"ד רונן : או ענין אחר.
12 כב' השופט : אין פה שום ענין, מאיר אני מניח זה לא השם האמיתי שלו.
13 עו"ד רונן : כנראה.
14 כב' השופט : העניין של הקוד הסודי, ממש לא, סעיף 62.
15 עו"ד רונן : עיתונאים.
16 כב' השופט : עמוד 21, מאיר אישר בעדותו כי הוא לא יודע על מקרה קונקרטי בו פורסם וכו', לא
17 הייתי מתרגש מזה יותר מדי מבחינה מודיעינית.
18 עו"ד ליאונד : ידינו רועדות.
19 כב' השופט : הרי גנבו, מהלשכה של הרמטכ"ל גנבו פעם משהו, לא? טלפונים, כרטיסי אשראי.
20 כנראה שלא היתה שם אבטחה יותר מדי. זה לא לפרוטוקול המשפט האחרון אבל
21 אי אפשר למחוק את זה. סעיף 97, לא מבין למה מחקתם את זה, זה ציטוטים
22 מהחקירה של מר בלאו.
23 עו"ד רונן : שוב, יכול להיות שזה, מהחקירה של מר בלאו?
24 כב' השופט : בחודש ספטמבר 2009 העביר בלאו למדינה 50 מסמכים סודיים וכו', מה הוא
25 הסתיר, אני מניח שיש לכם את החקירה שלו, נכון? אני רק שואל לגבי המחיקה.
26 בלאו לא נתן למעוררת כל תמורה וכו', מן הסתם הוא עבד, יש לי גבולות, אני אזרח
27 מדינה, לא רואה פה שום דבר לא סודי ולא, ענין אישי של התובעת. אני אתן לכם גם
28 את סעיף 97 במלואו. עכשיו בגלל שזה נמחק זה שינה את המספר של הסעיפים, אז
29 יש פה, בהמשך יש,
30 עו"ד ליאונד : נצטרך לעבור על זה בהפסקה.
31 כב' השופט : יש הבדלים בסעיפים. סעיף 113 שאני לא בטוח שזה 113, תבדקו, כי הוא השתנה.
32 גם כן יש לה צנזורה, אני לא רואה פה שום דבר. 115, 116, העניין של הסיווג. כן,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

19 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קם נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- 1 בבקשה. כן, העניין של תסקיר המבחן אני לא, כל היתר זה נושא של תסקיר קצינת
2 המבחן, לא אישרתי את זה, זה לא, זה לא. טוב, אפשר להמשיך.
3 עו"ד רונן : אמרנו אדוני בדיון הקודם, כמדומני, כי אין לנו את הפרוטוקול, שיינתן לנו זמן
4 התייעצות,
5 כב' השופט : קיבלתם את ה-, לא,
6 עו"ד רונן : על הפלט.
7 כב' השופט : או-קי.
8 עו"ד רונן : או-קי, אז,
9 כב' השופט : אז אין בעיה, אתם צריכים,
10 עו"ד רונן : אז השאלה אם עכשיו הם רוצים לשאול על זה או שאפשר לעשות את זה באיזה שהיא
11 הפסקה.
12 עו"ד ליאונד : בסוף החקירה, בסוף החקירה.
13 כב' השופט : לא, השאלה, אתה חוקר אותה,
14 עו"ד ליאונד : אני אחקור על הפלט בסוף החקירה. בסוף החקירה, אחרי ההפסקה.
15 כב' השופט : בבקשה.
16 עו"ד רונן : וכן אנחנו רצינו לקבל את העניינים של הטיוטה, הרי היתה איזה שהיא טיוטה של
17 הסכם בין שב"כ לבין עיתון "הארץ" וביקשנו דרך אדוני,
18 עו"ד בומבך : ואדוני נתן החלטה שאנחנו נקבל את זה.
19 עו"ד ליאונד : לא, לא.
20 עו"ד רונן : אם וככל שיש טיוטה מקורית וכל טיוטה אחרת. לא קיבלנו כל תשובה לכאן או
21 לכאן.
22 עו"ד בומבך : כן, בוודאי.
23 כב' השופט : אמרתם שתבדקו אם יש לכם טיוטות.
24 עו"ד ליבליך : אדוני, אנחנו אין לנו,
25 עו"ד בומבך : ואת ההסכם המקורי כמובן אדוני.
26 עו"ד ליבליך : מה זה ההסכם המקורי? ההסכם המקורי יש לך אותו.
27 עו"ד בומבך : סליחה, מה שצירפתם זה טיוטה שקשה לראות בה כל מיני דברים. כשאתם מצרפים
28 את הטיוטה תנו לנו את הנוסח המקורי, בסדר?
29 עו"ד ליבליך : אני לא מצליחה להבין מה אתה רוצה.
30 עו"ד בומבך : מה ששלחתם והגשתם, יש לזה את המקור, אותו אנחנו רוצים לראות.
31 עו"ד ליבליך : לא, אין, מה אתה רוצה, את הכתבי יד, מה אתה רוצה?
32 עו"ד בומבך : כן, אותה טיוטה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

19 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- 1 אז את הכתבי יד אין לנו, אדוני, זה נייר עבודה שעבר סיבוב. עורך דין מוזר מעיד על
2 זה, אבי זילברברג מעיד על זה, אורי בלאו מעיד על זה, כל אחד כתב לו, אני חושבת
3 שזילברברג לא כתב, אבל אורי בלאו כתב, מיבי כתב, עורך דין מוזר כתב, אין לנו את
4 המקור, יש לנו את ההעתק של זה. חברי, אם חברי רוצה את המקור שנשמר ללא
5 כתבי היד אז אין בעיה לתת. אגב, אני אומרת מראש, אנחנו נתנו את זה רק לאחרונה
6 משום שכמו שאדוני יראה, למטה הסיווג, התיקייה לא היתה נכונה, התיקייה לא
7 היתה תחת תיקיית אורי בלאו אלא היתה תחת כתב אחר. ולכן לא איתרנו בכלל את
8 המסמך הזה. מרגע שאיתרנו את המראה מקום אז לחברי אין לי שום בעיה לתת את
9 המסמך כפי שהוא נמצא במחשבים אצלנו, אבל אין לי את המקור עם כתבי היד.
10 אבל זה נייר עבודה שהסתובב בין שלושה אנשים.
- 11 עו"ד ליאונד : אני רק הייתי מוסיף שהיות ומדובר בנייר עבודה שעבר תחנות, ראשית זה נייר עבודה
12 מובהק של עורכי דין, במהלך מתן ייצוג משפטי. לכאורה לפחות יש חסיון עורכי דין
13 לקוח.
- 14 עו"ד בומבך : אתה הסבת אותו ואתה הגשת אותו, נו באמת.
15 עו"ד ליאונד : סליחה, סליחה.
16 עו"ד בומבך : אני הגשתי אותו או אתה הגשת אותו?
17 עו"ד ליאונד : סליחה, סליחה.
18 עו"ד בומבך : הגשת את הטיוטה אז תביא את המקור שלה.
19 עו"ד רונן : גם בהפתעה וגם חשפת אותה.
- 20 עו"ד ליאונד : הטיוטה, זה לא הטיוטה, הנייר הוגש כפי שהוא. עכשיו חברי רוצה מקור. לעניין
21 ההסבר על המקור אני מסביר למה אין פה מקור, כי זה לא איזה, כך הבנתי מחברתי,
22 שישבו פה אנשים, אלא זה עבר תחנות,
23 עו"ד ליבליך : נכון.
- 24 עו"ד ליאונד : שזה נשלח ממדיה א' למדיה ב'.
25 עו"ד נדב : תכתובות פנימיות.
26 עו"ד ליאונד : זה תכתובות פנימיות. על הקטע הזה אני מדבר. את המסמך עצמו כמובן יכולים
27 לראות אותו וישאלו את העדים אם זה המסמך כפי שהוא היה.
28 כב' השופט : מה יש לכם ביד?
- 29 עו"ד ליבליך : יש לי את מה שצירפנו, ויש לי את מה שאני יכולה להוציא מהמחשב היום, אם רואים
30 את ה-, זה נקרא מהדורה, רואים,
31 כב' השופט : את המהדורות, כן.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

19 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- 1 עו"ד ליבליך: בדיוק, כן. זה מה שיש לי, אבל לא את כתבי היד המקוריים. אבל כתבי היד
2 המקוריים מעידים עליהם, כל מי שכתב על הנייר מעיד.
3 כב' השופט: את זה אפשר להעביר להם, את המהדורות?
4 עו"ד ליבליך: כן.
5 כב' השופט: או-קי.
6 עו"ד בומבך: אדוני, מה שיש בידיהם אנחנו רוצים לראות את זה, אי אפשר,
7 כב' השופט: היא תעביר לכם את זה.
8 עו"ד ליבליך: תקבלו.
9 עו"ד בומבך: אי אפשר לגלות טפח ולכסות טפחיים. מגלים, אם מגלים את הטיוטה,
10 עו"ד ליבליך: בוא, בוא,
11 עו"ד בומבך: מגלים את הטיוטה, תראו אותה כמו שצריך.
12 עו"ד ליאונד: לא, תקבל הכל, רק אתה רץ על איזה מקור, זאת הבעיה.
13 עו"ד בומבך: את המסמכים המקוריים שיש.
14 כב' השופט: תעבירו להם. או-קי. אדוני, ואני מסכים איתך, אם מגלים טפח צריך לגלות טפחיים.
15 עו"ד בומבך: נכון.
16 כב' השופט: משני הצדדים.
17 עו"ד בומבך: בסדר גמור. זה הדין.
18 כב' השופט: בבקשה. אפשר להמשיך?
19 עו"ד ליאונד: כן.

- 21 **גב' ענת קס, משיבה בהמשך חקירה נגדית לעו"ד זאב ליאונד:**
22 עו"ד ליאונד: בוקר טוב. את אמרת בחקירה שלך שבש"כ, אני קצת כועסת על עצמי. את זוכרת את
23 זה?
24 ת: אני לא זוכרת את זה אבל אני אכן כעסתי על עצמי.
25 ש: **בעמוד 15 את אומרת.**
26 עו"ד בומבך: איזה נספח?
27 ת: אנחנו נצטרך שוב את הקלסרים וכל ההעתקים, את כל הניירת, כי אין לי את זה מולי. אני
28 לא זוכרת שאמרתי, אבל אכן כעסתי על עצמי.
29 עו"ד ליאונד: את עכשיו מוסיפה ואומרת,
30 עו"ד בומבך: אתה יכול רק להפנות לנספח, מוצג, משהו, שיהיה לנו.
31 עו"ד ליאונד: קודם כל היא אישרה את זה. אז עכשיו אחרי שהיא אישרה, אם היא לא מאשרת,
32 עו"ד בומבך: אין לי בעיה, אבל אם אתה אומר שהיא אומרת.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

19 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- 1 עו"ד ליאונד : או-קי, אתה רוצה?
- 2 עו"ד בומבך : לא, אם מיצית את השאלה אז אין בעיה.
- 3 עו"ד ליאונד : אין בעיה. אני אתן לך, אם אתה רוצה אני אתן לך בדיוק. אני אתן לכולם.
- 4 עו"ד ליבליך : זה עמוד 15 לתיק המוצגים.
- 5 עו"ד ליאונד : עמוד 15.
- 6 עו"ד ליבליך : לתיק המוצגים.
- 7 עו"ד ליאונד : לתיק המוצגים.
- 8 עו"ד נדב : עמוד 15 לתמליל.
- 9 עו"ד ליבליך : כן, זה לתיק המוצגים גם.
- 10 עו"ד ליאונד : ואני יכול לתת גם לך.
- 11 עו"ד בומבך : הוא נותן לך.
- 12 עו"ד ליאונד : אני חושב שאין טעם לסמן את זה בעוד מוצג, זה רק יסרב לנו, אחרי שאמרנו שזה
- 13 בעמוד 15. נכון?
- 14 כב' השופט : כן, לא צריך.
- 15 עו"ד ליאונד : לא צריך.
- 16 עו"ד בומבך : עמוד 15 למטה.
- 17 עו"ד ליבליך : בתיק המוצגים.
- 18 עו"ד בומבך : אני קצת כועסת על עצמי, זה?
- 19 עו"ד ליאונד : כן.
- 20 ת : כן, ראיתי.
- 21 ש : נלך הלאה. עכשיו את הוספת ואמרת שהיה לך קשה להסתיר את האמת בחקירה, נכון?
- 22 ת : נכון.
- 23 ש : גם מבחינת שפת הגוף, כמו שהתבטאת. וגם שפת הגוף שלי מדברת בעד עצמה. את רוצה
- 24 לראות את זה? את עושה עם הראש,
- 25 ת : לא, אני זוכרת שאמרתי את זה.
- 26 ש : למה כעסת על עצמך?
- 27 ת : אני, כי עשיתי משהו לא בסדר, ו-,
- 28 ש : למה את מתכוונת משהו לא בסדר? לאיזה ענין בדיוק?
- 29 ת : לקחתי את המסמכים מהצבא, ידעתי שאסור היה לי לעשות את זה, מעולם לא טענתי אחרת.
- 30 ש : בעצם כשחוקר השב"כ רק התחיל לציין בפנייך את הכתבות שפורסמו בעיתון "הארץ", עוד
- 31 לפני שהוא בכלל הזכיר איזה כתבות או מי כתב אותן, את מיהרת לציין שאת זוכרת אותן
- 32 ושמדובר בכתבות של אורי בלאו. העלית ראשונה את שמו. את זוכרת את זה?

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

19 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- 1 ת: לא, אבל אני מאמינה לך שכך היה.
- 2 ש: את רוצה לראות את ההקלטה? את התמליל של השיחה שלך?
- 3 ת: אין צורך.
- 4 ש: אין צורך. מדוע עשית את זה? הזכרת ראשונה את אורי בלאו עוד לפני ששמו עלה בכלל.
- 5 ת: אני באמת לא זוכרת למה.
- 6 ש: את המשכת וציינת לאחר מכן שאת זוכר שאחד המסמכים, מיד, באופן, ככה, עצמוני, כמו
- 7 שאומרים היום, ולפני שבכלל נשאלת, אמרת כך, אני זוכרת שאחד המסמכים שנסרק
- 8 באחת הכתבות הופק בחטיבת המבצעים ולא בפיקוד מרכז. מדוע מצאת לנכון לציין
- 9 מיוזמתך, עוד לפני שהציגו בפנייך את הכתבות עצמן, את האמירה הזאת?
- 10 עו"ד בומבך: איזה עמוד זה אבל?
- 11 עו"ד ליאונד: אני אפנה את הגברת לעמוד 9 לחקירתה. אני מראה לעדה את עמוד 9 לחקירתה
- 12 בשב"כ.
- 13 עו"ד ליבליך: זה 9 גם בתיק המוצגים.
- 14 עו"ד ליאונד: וזה מספר 9 בתיק המוצגים של הנתבעים. אתה עוקב? בסדר?
- 15 עו"ד בומבך: כן.
- 16 ת: כמו שאתה רואה בפסקה שלפני כן, אמר ר', אני מניחה שזה רני, שהיה אחד החוקרים שלי,
- 17 עו"ד ליאונד: סליחה, את יכולה בקול רם?
- 18 ת: סליחה. בפסקה קודם אומר ר', אני שומעת את עצמי בהד, שאני מניחה שזה החוקר רני,
- 19 אמר, כמו שאת רואה אנחנו יושבים פה בהליך של שיחה רגיל, זאת אומרת זה לא משטרתי,
- 20 לא מסלול פלילי וכדומה, אין לנו כוונה. ברגע שהסיטואציה, לשיטתם, היא של שיחה נינוחה,
- 21 אז פחות שקלתי מילים.
- 22 ש: אז באותו שלב את לא חשבת שאת מואשמת במשהו, נכון?
- 23 ת: בשלב הזה לא חשבתי שאני מואשמת במשהו.
- 24 ש: לא חשבת. והנה הראשונה שמזכירה את בלאו זו את, נכון? כפי שראינו קודם, ומיד את כבר
- 25 מתחילה לנתח את הכתבות, מה שהתפרסם לפני למעלה משנה, ואת מיד אומרת מה היה
- 26 בכתבות. עוד לא הציגו לך שום דבר, ואת כבר אומרת שהמסמך שנסרק בכתבה היה
- 27 מהמטכ"ל ולא מפיקוד מרכז. לא נראה לך שבשלב הזה הבקאות יתר היא מחשידה משהו?
- 28 ת: בקיאות יתר במשהו שפורסם ממילא בעיתון?
- 29 ש: בקיאות יתר שאת הפגנת בפרסומים של "הארץ", שהיו לפני שנה, את פתאום מתחילה
- 30 לספר מה היה לפני שנה ואיזה מסמך היה, לפני שנה, ואת עוד יודעת איפה המסמך היה.
- 31 היה מסמך מטכ"ל את אומרת, ולא היה פיקוד מרכז. זה נראה לך,
- 32 ת: אני חושבת ששורה,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

19 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- 1 ש: לא נראה לך שזה בקיאות יתר כזאת שמעוררת תמיהות מצד מי שבא לחקירה ויודע בדיוק
2 מה היה לפני שנה וחודש בכתבה?
3 ת: ואם קראתי את זה שבועיים קודם,
4 עו"ד בומבך: סליחה, סליחה, סליחה, אני מבקש שלא תגידי. אדוני אני מבקש שהעדה תצא לרגע,
5 אני מבקש להתנגד אבל אני לא רוצה שהיא תשמע את ההתנגדות שלי.
6

7 (העדה יוצאת מהאולם)

- 8
9 עו"ד בומבך: אם אדוני רואה, פשוט לעדה יש רק את העמוד הספציפי שחברי נתן בידה. אבל אם
10 חברי יפנה גם לעמוד הקודם, בעמוד 8, אז הוא יראה שדווקא החוקר ר' הוא זה
11 שמדבר שוב ושוב על סידרת הכתבות של אורי בלאו, אם אדוני רואה, בעמוד 8
12 באמצע העמוד, ר', כן, סידרת הכתבות של אורי בלאו, ועוד לפני זה למעלה בשורה
13 הרביעית מלמעלה, אנחנו עורכים איזה שהיא בדיקה בעקבות סידרת כתבות שהיתה
14 לפני כשנה. זאת אומרת שהוא זה שאומר לה את זה. הוא זה שאומר לה, אנחנו
15 רואים שוב ושוב, ר' אומר לה על אותה סידרת כתבות. לכן היום לשאול אותה על
16 עמוד 9, כביכול כאילו היא זאת שהעלתה את זה מיוזמתה, זה פשוט לא נכון. אני לא
17 רציתי שהיא תשמע את התשובה הזאת, אבל זה פשוט מופיע לפני כן.
18 כב' השופט: כן אדוני.
19 עו"ד ליאונד: כבודו, יש שתי עובדות שנויות במחלוקת, היא הציגה לראשונה, היא הזכירה
20 לראשונה את השם אורי בלאו, אף אחד לא הציג לה כתבות, אמרו שהיו סידרת
21 כתבות.
22 כב' השופט: לא, הוא מזכיר,
23 עו"ד ליאונד: לא, לא הציגו לה שום כתבות בשלב הזה. היא דיברה לראשונה, אמרו לה היו כתבות
24 ב"הארץ" והיא אמרה כן, אורי בלאו, והיא כבר הודתה, ואת זה אי אפשר לשנות,
25 ואני לא רואה איך אפשר להתכחש לזה כשזה כתוב שחור על לבן, והיא עוד אישרה
26 את זה ושוב אישרה את זה, שהיא הזכירה אותו לראשונה. זה דבר ראשון.
27 עו"ד בומבך: אני חושב שחברי טועה, כי הרי זה לא מבחן זיכרון,
28 עו"ד ליאונד: לא, אני לא טועה.
29 כב' השופט: לא, אבל היא מזכירה קודם את אורי בלאו.
30 עו"ד בומבך: לא, אדוני,
31 כב' השופט: באיזה עמוד?
32 עו"ד ליאונד: בעמוד 8.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

19 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- 1 עו"ד בומבך : אז בעמוד 8,
- 2 (מעיינים במסמך)
- 3 עו"ד בומבך : לא, ר' אומר, ר' אומר אדוני.
- 4 כב' השופט : ר' אומר שוב פעם?
- 5 עו"ד בומבך : זה לא היא.
- 6 כב' השופט : ואז היא אומרת או-קי,
- 7 עו"ד בומבך : מה זה ואז, אחרי ש-ר' אומר לה על אורי בלאו היא אומרת. היא לא מעלה את זה.
- 8 כב' השופט : לא, הוא לא מזכיר את השם, הוא לא מזכיר את השם.
- 9 עו"ד בומבך : אבל הוא מפנה אותה לסדרת כתבות שהיתה לפני כשנה, ואז מדברים על כתבות,
- 10 היא אומרת אה כן, היא אומרת של מי הכתבה.
- 11 כב' השופט : ואז היא אומרת לו או-קי, ואז ר' אומר בעיתון "הארץ", ואז היא אומרת, אה, אורי
- 12 בלאו כתב אותן. את השם שלו היא מזכירה.
- 13 עו"ד רונן : אבל הם ידעו על זה משום שהם אומרים בוודאי שזה סידרת הכתבות.
- 14 עו"ד בומבך : זה אותה סידרת כתבות שהם מעלים. היא אומרת כן, אורי בלאו כתב על זה. נו, מה,
- 15 היא גילתה פה את אמריקה? נכון, אורי בלאו כתב על זה. מה הסוד הגדול?
- 16 עו"ד ליאונד : קודם כל כבודו, יש עוד כמה כתבים בעיתון "הארץ", לא הציגו לה עוד שום כתבה,
- 17 הזכירו לה בסך הכל, איך היא אמרה, בשיחה נינוחה, שהיו סידרת כתבות, בן אדם
- 18 יושב פה, משחו שהיה לפני שנה וארבע, הוא יכול לדעת מי כתב ב"הארץ" סידרת
- 19 כתבות, עוד לא יודעים שום דבר על זה, שום דבר. אדוני יראה את עמוד 8 שחברי
- 20 מפנה אליו, כתוב במפורש.
- 21 כב' השופט : כן, ואז היא אומרת, אני קוראת "הארץ", משחו,
- 22 עו"ד ליאונד : בסדר, אז היא קוראת, אני קורא "הארץ" אז אני יודע מי היה לפני שנה ו-10, ואני
- 23 יודע מי הכתב ואני מספר שזה אורי בלאו, שאני המקור שלו?
- 24 כב' השופט : ואז הוא אומר, אומר לה, את קוראת "הארץ",
- 25 עו"ד ליאונד : אז היא מעלה ראשונה את אורי בלאו ולא כמו שחברי אמר, אז אין פה שום הטעיה,
- 26 וסליחה, העדה ענתה וזה מה שהיא אמרה. זה אחד. אז עכשיו הדבר השני,
- 27 עו"ד בומבך : אחרי שמדברים על סידרת כתבות זה היה רק אורי בלאו.
- 28 עו"ד ליאונד : והשאלה השנייה שהיתה, קודם כל לזה חברי לא מתנגד, בוא נתחיל, לגבי מה שכתוב
- 29 בעמוד 8 חברי לא התנגד, הוא הפנה וראינו וכולם ראו וחברי אישר ונגמר. הוא התנגד
- 30 עכשיו לאמור בעמוד 9. בסעיף 9 הדברים עוד יותר חמורים, לא מראים לה כלום
- 31 והגברת מתחילה לספר סיפור, אה, כן, אבל לא היה פיקוד, היא כבר מתחילה לספר,
- 32 מה פתאום, זה לא היה פיקוד מרכז, זה היה מטכ"ל,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

19 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- 1 עו"ד רוני : כשתהיה אתה בחורה בת 22 שיושבת מול שב"כ,
2 עו"ד ליאונד : בזה אתה צודק, אבל זאת לא התנגדות, זה מה שחברי אומר, אפשר לקבל, אפשר לא
3 לקבל, אבל זה לא העניין, זה לא התנגדות לשאלה.
4 כב' השופט : זאת היתה הבהרה.
5 עו"ד ליאונד : בגלל זה הוא הוציא אותה.
6 עו"ד בומבך : סליחה?
7 כב' השופט : חברך ניסה,
8 עו"ד בומבך : היה אפשר להבין מהשאלה של חברי כאילו היא פתאום התחילה לדבר מיוזמתה על
9 סידרת כתבות ועל אורי בלאו. הוא דיבר על סידרת הכתבות אז היא מיקמה אותו,
10 אה, אורי בלאו, כי זה הדבר היחיד שהיא היתה איתו בקשר מכל הכתבים ב"הארץ"
11 על סידרת כתבות.
12 כב' השופט : שניה, עוד מילה לפני, מר בומבך, מה שהיה הרי יש בפרוטוקול, אנחנו קראנו את זה
13 עכשיו יחד.
14 עו"ד בומבך : או-קי, מה שכתוב כתוב.

(העדה חוזרת לאולם)

- 17
18 עו"ד ליאונד : השאלה ששאלתי אותך, האם לא חשבת שהפגנת בקיאות היתר הזאת בפרסומים
19 של "הארץ" ומיון מה היה בכל כתבה ואיזה תצלום היה בכל כתבה, הוא לא מחשיד?
20 ת : לא חשבתי שהוא מחשיד.
21 ש : כשנסעת עם אורי בלאו ברכב, מסרת לו ביד דיסק און קי, נכון?
22 ת : נכון.
23 ש : זה היה בזמן הנסיעה לירושלים.
24 ת : נכון.
25 ש : והמסירה הזאת בוצעה פעם אחת.
26 ת : נכון.
27 ש : לא היתה מסירה נוספת, נכון?
28 ת : לא. לא היתה מסירה נוספת.
29 ש : את באיזה שהוא שלב ביקשת מאורי בלאו את הדיסק און קי בחזרה?
30 ת : אני לא זוכרת. אני לא חושבת, היו לי אז די הרבה.
31 ש : את לא חושבת שביקשת.
32 ת : לא.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

19 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- 1 ש: המסמכים כבר לא עניינו אותך אחרי שמסרת לו, נכון?
2 ת: הם לא לא עניינו אותי, נתתי לו אותם למטרה מסוימת. ועניין אותי מה יעשה בהם.
3 ש: הבנתי. בלאו היה אצלך בדירה?
4 ת: לא.
5 ש: לפגישה עם בלאו באת עם הלפטופ אסוס עם החומרים?
6 ת: אני חושבת שהבהרתי בדיון הקודם שעל האסוס לא היו חומרים ולמיטב זיכרוני לא הבאתי
7 את הלפטופ לפגישה עם אורי.
8 ש: הבנתי. את אומרת בכתבה, אני רוצה לשאול אותך אם את זוכרת, בכתבה שהתראיינת
9 כשהיית במעצר הבית, חלילה מלזלזל בו, כפי שהתבטאת, את אומרת, לא יכולתי לעכל עד
10 כמה מטומטמת הייתי שם. למה אמרת את האמירה הזאת?
11 ת: עד כמה הייתי מטומטמת שם בהתייחס למה, אם תוכל להגיד לי מה מופיע לפני כן, זה יעזור
12 לי.
13 ש: עד כמה היית, עו"ד בומבך : אם תוכל להפנות אותנו לאמירה הזאת.
14 עו"ד ליאונד : שניה, רגע, סליחה, קודם כל מה שהיא מאשרת אז לא צריך להתחיל לעשות הפניות.
15 ת: אני לא מתכחשת לאמירה אבל הייתי מטומטמת בכמה וכמה סיטואציות בחיי, אני מבקשת
16 שתגיד לי לאיזה שם האמירה הזאת מתייחסת.
17 ש: בסדר. את סיפרת בכתבה שכשקראת, התחלת לקרוא את הפרוטוקול, את התמליל של
18 החקירה שלך בשב"כ, את הפסקת באמצע ואמרת, לא יכולתי לעכל עד כמה מטומטמת
19 הייתי שם.
20 עו"ד בומבך : אל תעני. אני מתנגד אדוני.
21 עו"ד ליאונד : רגע, שהעדה תצא, סליחה, אי אפשר לעצור על כל שאלה ושאלה.
22 עו"ד בומבך : לא לא, היא לא צריכה לצאת, חבל על הזמן. מה שאני מבקש, שחברי יפנה לאיזה
23 כתבה הוא מתכוון כדי שנראה מה ההקשר וזה גם מה שביקשה העדה.
24 עו"ד ליבליך : הוא אמר, אמרנו.
25 עו"ד ליאונד : יש לי הרגשה שחברי לא נמצא באולם. אמרתי הכתבה בערוץ 10, כשהיא הייתה
26 במעצר הבית.
27 עו"ד בומבך : אז אני רוצה שתפנה, תפנה בדיוק למה, מה נאמר לפני ומה נאמר אחרי. זה הכל. זה
28 הרי לא מבחן זיכרון.
29 עו"ד ליאונד : סליחה, קודם כל, סליחה, כבוד, אתה מתנגד לשאלות שלי על זיכרונה? אני לא
30 מכיר, לא מכיר טעמים כאלה להתנגדות. פעם ראשונה אני שומע שאני לא יכול
31 לשאול את העד אם האו זוכר משהו.
32

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

19 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- 1 כב' השופט : אתה מתייחס לחקירה בשב"כ?
- 2 עו"ד ליאונד : אני מתייחס לשידור הטלוויזיוני בערוץ 10, ששם היא התייחס לשב"כ והיא סיפרה,
3 והיא אישרה לי את זה, אם לא, את רוצה לחזור בך, גם אפשר, שכאשר היא התחילה
4 לקרוא את זה, היא הפסיקה באמצע, אפשר להבין שהיא כעסה, אבל היא גם אמרה
5 את הדברים הבאים, לא יכולתי לעכל כמה מטומטמת הייתי שם. זאת שאלתי. עכשיו
6 למה לזה להתנגד?
- 7 כב' השופט : מה השאלה אדוני, האם היא אמרה את זה?
- 8 עו"ד ליאונד : נכון.
- 9 כב' השופט : או למה היא אמרה את זה?
- 10 עו"ד ליאונד : קודם כל האם היא מאשרת שהיא אמרה את זה, ואחר כך למה היא אמרה את זה.
- 11 כב' השופט : כן, מה התשובה?
- 12 ת : אני לא זוכרת לפרטים, אני מניחה שאם זה מתועד טלוויזיונית אז אמרתי את זה, אני לא
13 מכחישה. למה אמרתי את זה? אני חושבת שהייתי מטומטמת כי פחדתי מהם כנראה בדיעבד
14 בלי הרבה סיבה, ושבגלל הפחד מהם, מהם זה מחוקרי השב"כ, בגלל הפחד מהם התוודיתי
15 כל כך מהר, ובדיעבד לא הייתה לי סיבה לפחד מהם כל כך, אני חושבת שלזה התייחסתי
16 במטומטמת, שנתתי להם להשפיע עלי ככה.
- 17 עו"ד ליאונד : זאת אומרת זאת הנחה שהגעת אליה בדיעבד, שלא הייתה לך סיבה לפחד מהם?
18 ת : לא סיבה ממשית כמו שפחדתי מהם בזמן אמת. פחדתי שבזמן שאני יושבת במשרד שלהם
19 הם הופכים לי את הבית, מה שהיה לא מבוסס.
- 20 ש : לא, אבל כשאת אומרת, את בדיעבד אומרת שלא היית צריכה לפחד?
21 ת : אני אומרת שה-
- 22 ש : לא מה הרגשת באותו רגע, מה הרגשת באותו רגע סיפרת לנו. עכשיו אני שואל,
23 ת : אני אומרת שהאמירה שלי על זה שהייתי מטומטמת בחקירה, היא כי בדיעבד הבנתי שפחדתי
24 שם בלי הרבה הצדקה.
- 25 ש : לשווא.
- 26 ת : לא לגמרי לשווא, אבל שפחדתי מהם יותר ממה שהייתי צריכה.
- 27 ש : מדוע?
- 28 ת : כמו שאמרתי, הם לא באמת הפכו לי את הבית בזמן שישבתי שם.
- 29 ש : הבנתי. את זוכרת שאת פרסמת מאמר בשנת 2005 תחת הכותרת, סרבנית מצפון אני
30 מתביישת בך?
- 31 ת : זוכרת.
- 32 ש : סליחה, לא שמעתי.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

19 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קם נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- 1 ת: אני זוכרת.
- 2 ש: את זוכרת. שבו את הבעת, תקני אותי אם אני טועה בתיאור, "שאת ... תלמידי תיכון שצידדו
- 3 בסרבנות שירות צבאי בשל מה שכונה על ידם הכיבוש בשטחים". את זוכרת מה אמרת על
- 4 זה?
- 5 ת: אני לא זוכרת מילה במילה, אני זוכרת בקווים כלליים את המאמר.
- 6 ש: וזה היה קו הכללי, מה שאני ציטטתי.
- 7 ת: נכון.
- 8 ש: סליחה?
- 9 ת: נכון.
- 10 ש: ולאחר שחרורך מצה"ל, חודש לפני שמסרת את המסמכים לעיתון "הארץ", כשהמסמכים
- 11 היו אצלך תקופה של קרוב לשנה, למעלה משנה, לפני שמסרת ל"הארץ" לצורך הפרסום,
- 12 פרסמת מאמר נוסף בוואלה, נכון?
- 13 ת: עבדתי אז בוואלה, פרסמתי הרבה מאמרים.
- 14 ש: כן. אני אגיד לך לאיזה מאמר אני מתכוון. אני מתכוון למאמר הזה. מאמר שכותרתו היא,
- 15 דעה, סרבנית מצפון, אני כעת מתביישת בך.
- 16 ת: כרגע אמרת שזה הפניה, סליחה, קודם שאלת אותי על מאמר מ-2005 סרבנית מצפון אני
- 17 מתביישת בך.
- 18 ש: כן, אז סליחה, אז לא.
- 19 ת: עכשיו אתה מדבר על מאמר משנה אחרי שחרורי.
- 20 ש: את צודקת, את צודקת. אז אני קודם אציג את המאמר של 2005 ומיד נעבור למאמר של 2008.
- 21 פשוט זה הכל סרבנות אז אני החלפתי. כאן הכותרת היא, סרבנות, חוק הגורל, זאת הכתבה
- 22 של 2005, נכון?
- 23 ת: לא, חוק הגורל זה מ-2005.
- 24 ש: סליחה? לא לא.
- 25 עו"ד בומבך: אדוני, אני מתנגד להגשה שלו.
- 26 עו"ד ליבליך: מה? איך הוא יכול להתנגד?
- 27 עו"ד בומבך: ככל שחברי רוצה להגיש, אנחנו מתנגדים. לשאול הוא יכול, להגיש לא.
- 28 ת: או-קי, מה השאלה לגבי המאמר הזה?
- 29 עו"ד ליאונד: קודם כל האם את כתבת את המאמר הזה?
- 30 ת: כן.
- 31 ש: כתבת את המאמר הזה.
- 32 ת: כתבתי.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

19 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קם נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- 1 ש: ומה עיקרו?
2 ת: עיקרו התנגדות לסרבנות גיוס.
3 ש: יפה. זה המאמר הראשון מ-2005, אני רוצה להגיש אותו לבית המשפט. חברי אמר שהוא
4 רוצה להתנגד אז אני אשב.
5 כב' השופט: אדוני תמשיך בשאלות שלך, נראה מה, במה מדובר ואז נחליט לגבי שני המאמרים.
6 תמשיך.
7 עו"ד ליאונד: המאמר השני הוא מ-2008, נכון?
8 ת: כן. זה על סער ורדי.
9 ש: זה מאמר שאת כתבת אותו? כן? קודם כל מה התשובה?
10 ת: כן, כתבתי.
11 ש: זה מאמר שפרסמת אותו חודש לפני ש מסרת את המסמכים, נכון?
12 ת: פחות או יותר, כן.
13 ש: וגם במאמר הזה את ביקרת בחריפות את אלה שמחו כנגד גיוס, נכון?
14 ת: נכון.
15 ש: אני מבקש להגיש, או שאני אסיים את סידרת השאלות ואז אני אבקש להגיש.
16 כב' השופט: תסיים את סידרת השאלות.
17 עו"ד ליאונד: תסכימי איתי שזה די מפתיע שמישהי בעלת דעות מגובשות כפי שנימקת היטב
18 במאמרים, שרואה צורך בהצדקה אמיתית בשירות צבאי בשטחים, יוזמת פרסום
19 של כתבה שלכאורה מבקרת את תופעת הסרבנות על רקע השירות בשטחים.
20 ת: אני לא חושבת שיש שם סתירה, אני חושבת שיש, קודם כל אנשים משנים את הדעות שלהם
21 עם הזמן, מלבד זאת המסמכים שהעברתי לאורי התייחסו לתקופה אחרת, שבה ההתנהלות
22 בשטחים הייתה שונה מהתקופה שבה כתבתי על סער ורדי, ויותר מזה, אני מסרתי לאורי
23 מסמכים שכללו הרבה מאוד דברים מעבר לנושא של ההתנהלות בשטחים שגם אליהם הייתי
24 שמחה שהוא היה מתייחס. הוא בחר לא לעשות את זה וזה ענייני.
25 ש: קודם כל לגבי התקופה, אנחנו מדברים על מסמכים שאת מסרת שהתייחסו לתקופה של
26 2006, נכון?
27 ת: קצת לפני וקצת אחרי, כן.
28 ש: קצת לפני 5, ו-1 זה ממש שכתבת את הראשון, 2006, תחילת 2007.
29 ת: כן.
30 ש: זה המסמכים. זה בדיוק המקרים שאת אחר כך, בתקופה הזאת, בערו בעצמותייך, להביא
31 אותם לפרסום הציבור.
32 ת: בתקופה הזאת גם היו תחקירי מלחמת לבנון השנייה שהיה לי חשוב להביא לידיעת הציבור.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

19 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קם נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- 1 ש: אני לא שאלתי על מלחמת לבנון.
- 2 ת: שאלת על המסמכים, שאלת על המסמכים שבער בעצמותי להעביר לאורי, גם הם היו שם.
- 3 ש: על מלחמת לבנון השנייה אני שומע ממך בעדות פעם ראשונה. שלשום את העדת בפרוטרוט
- 4 על כל התחושות שלך והטעמים שלך והנימוקים שלך, ודיברת על ההתנהלות של צה"ל
- 5 בשטחים.
- 6 ת: כי שאלת אותי,
- 7 ש: תרשי לי רגע. אני יודע מה שאלתי. שהמיקוד על סיכולים ממוקדים, ולא הזכרת אז מילה
- 8 על לבנון, נכון?
- 9 ת: כי שאלת אותי שלשום,
- 10 ש: לא, רק תגידי לי אם לא הזכרת מילה אז על לבנון.
- 11 ת: שלשום?
- 12 ש: כן.
- 13 ת: לא הזכרתי מילה על לבנון.
- 14 ש: ועכשיו אני שואל אותך, האם זה צירוף מקרים הפרסום של הכתבה ב-2008, ממש חודש
- 15 לפני מסירת החומר, או שבעצם זה נעשה כדי להוריד ממך את החשד, תוך צפיה מראש של
- 16 אפשרות של חקירה על מקור ההדלפה?
- 17 ת: חד משמעית צירוף מקרים.
- 18 ש: צירוף מקרים.
- 19 ת: ממש לא היה לי תכנון מוקדם מהסוג הזה.
- 20 ש: אני לא שמעתי.
- 21 ת: אני אמרתי שממש לא היה לי תכנון מוקדם מהסוג הזה. אני לא מלבינה פשעים מראש כדי
- 22 לנסות לצמצם חשד או כל דבר קרימינלי מהסוג הזה.
- 23 ש: אז את לא צפית חקירה מראש.
- 24 ת: בשלב הזה ממש לא.
- 25 ש: אני מבקש להגיש את שני המסמכים.
- 26 עו"ד בומבך: טוב.
- 27 כב' השופט: כן אדוני.
- 28 עו"ד בומבך: אדוני, אנחנו ניהלנו עוד לפני שעורך דין ליאונד נכנס לתמונה, הליך מפורט בדבר
- 29 תצהירי גילוי מסמכים. היו דיונים כאן בבית המשפט הנכבד בפני כבוד השופטת
- 30 בראון, ובסופו של דבר הוגשו תצהירי גילוי מסמכים מאוד מפורטים מטעם שני
- 31 הצדדים. על סמך התצהירים אנחנו גם הכנו את התצהירים שלנו, הכנו גם את
- 32 העדויות שלנו, הכנו את כל מה שצריך לקראת ניהולו של המשפט. עם כל הכבוד

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

19 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- 1 העובדה שנכנס עורך דין חדש, איננה מעניקה מקצה שיפורים, בוודאי שאיננה
2 מצדיקה סטייה מהתקנון. תקנה 114 א' לתקנות סדר הדין האזרחי קובעת שבעל דין
3 שלא גילה בתצהיר גילוי המסמכים את כל המסמכים והוא רוצה לצרף מסמך נוסף
4 שלא היה בו, הרי שהוא צריך לשכנע את בית המשפט שהיה הצדק סביר למחדלו. כך
5 קובעת תקנה 114 א'. בכל הכבוד אי אפשר לדלג על זה, התקנות אינן המלצה בלבד,
6 ורק אחרי שיינתן הסבר, הצדק סביר, ורק אם הוא יניח את דעתו של בית המשפט,
7 אז ורק אז אם התנאים המצטברים האלה יתקיימו, אפשר לצרף ולהגיש מסמך כזה.
8 לכן, בהינתן העובדה שהתנאים האלה לא התקיימו בעניינינו, ועל כך כנראה אין
9 חולק ואין ספק, אנחנו מתנגדים להגשת המסמכים.
- 10 כב' השופט : כן.
11 עו"ד ליאונד : טוב. כבודו, אני מבין שחברי טוען בעצם, שהמסמכים הללו מפתיעים אותו.
12 עו"ד בומבך : לא זה מה שטענתי. לא אמרתי אם מפתיעים או לא מפתיעים. אמרתי שהדין לא
13 מאפשר את הצגתם ואת הגשתם.
14 עו"ד ליאונד : משום שאתה לא, איך אמרת, לא יכולתי להיערך, לא ידעתי, לא התכוננתי. נכון?
15 עו"ד בומבך : בין היתר.
16 עו"ד ליאונד : בין היתר.
17 עו"ד בומבך : חוץ מהתקנה. הרי אנחנו בבית משפט, צריך להתייחס לתקנה.
18 עו"ד ליאונד : בסדר, אבל התקנה צריך ליישם אותה לעובדות המקרה. במקרה הזה, חברי, חברי,
19 לא אנחנו וגם לא המשרד של טלי ליבליך, קבע, ששתי הכתבות הללו הן רלוונטיות
20 להליך.
21 כב' השופט : איך הוא קבע את זה?
22 עו"ד ליאונד : הוא קבע את זה פשוט מאוד.
23 עו"ד ליבליך : בגילוי המסמכים שלו.
24 עו"ד ליאונד : הוא פשוט נתן תצהיר גילוי מסמכים, שעליו חתמה גברת קס, והוא מיוזמתו ישב
25 במשרדו עם גברת קס והחליט שזה בדיוק הדברים שהוא רוצה שיופיעו ברשימה.
26 בוודאי.
27 עו"ד ליבליך : אדוני, על ההעתיקים שחברי נתן לאדוני יש את המספר בגילוי, אם אני לא טועה.
28 עו"ד ליאונד : רק שניה, אנחנו נבדוק את זה עוד פעם.
29 כב' השופט : או-קי, אם זה ברשימה,
30 עו"ד ליאונד : לא, הייתי רוצה לראות את זה בדיוק כדי שלא תהיה תקלה.
31 עו"ד ליבליך : מיד אני אגיד לאדוני.
32 עו"ד ליאונד : ברשות אדוני אני רוצה בדיוק את המספרים כדי לראות שאני לא טועה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

19 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- 1 כב' השופט : אז בוא תמשיך ובינתיים תבדוק.
- 2 עו"ד ליאונד : לפני שמסרת לבלאו את המסמכים, את לא סיפרת לו סיפור ואמרת לו תשמע, את
- 3 המידע הזה אני רוצה שתפרסם.
- 4 ת : לא.
- 5 ש : כלומר מסמכים שהעברת לבלאו, לא היה בהם כדי לתמוך בסיפור שסיפרת לו, שרצית
- 6 שיפורסם, אלא מלכתחילה הפנית אותו למסמכים ואישרת לו לאתר את הסיפור. נכון? זה
- 7 מה שאת אומרת.
- 8 ת : נכון.
- 9 ש : נכון. טוב, עכשיו לשאלת בית המשפט, בהמשך להתנגדות חברי להגשת המסמכים, אני
- 10 מפנה את בית המשפט לסעיף 19 לתצהיר גילוי המסמכים, ששם צוין, כתב וואלה מאת
- 11 התובעת מיום 25.8.08, דעה : סרבנית מצפון אני מתביישת בך, ומיום 15.3.05, חוק הגורל.
- 12 בסעיף 19 בתצהיר גילוי המסמכים של חברי. היינו מבקשים לצרף את המסמכים הללו
- 13 ולסמן אותם.
- 14
- 15 כב' השופט : הכתבה משנת 2005 מתקבלת ומסומנת נ/2.
- 16 הכתבה משנת 2008 מתקבל ומסומנת נ/3.
- 17
- 18 עו"ד ליאונד : גברת קס, האם נכון יהיה לומר שחלק מסוים בך לפחות, בהחלטה להוציא את
- 19 המסמכים מהפיקוד בסוף השירות שלך, ואחר כך להעביר, אחרי שנה, כשמצאת את
- 20 העיתוי הנכון, לעיתון, גם רצה להוכיח שרמת בטחון השדה בלשכה הייתה מתחת
- 21 לכל ביקורת.
- 22 ת : זה לא מה שעמד לנגד עיני.
- 23 ש : לא לא, את לא נשמעת, אני לא שומע כלום.
- 24 ת : זה לא מה שעמד לנגד עיני כשעשיתי את מה שעשיתי.
- 25 ש : זה לא אחד הדברים שרצית להראות אותם?
- 26 ת : לא.
- 27 ש : זה לא חלק מהכעס, שהעדת בישיבה הקודמת, על המפקדים?
- 28 ת : זה לא הכעס, זה לא חלק מהכעס שלי על המפקדים שלי.
- 29 ש : זה לא? לא רצית להביך אותם?
- 30 ת : יש הבדל בין לרצות להביך אותם לבין להצביע על בעיות אבטחת מידע בלשכה בתור איזה
- 31 שהיא שומרת המידע של הלשכה. אני לא שומרת המידע של הלשכה ולא עניין אותי להתריע
- 32 על איך שהמידע מאובטח בה. להביך את המפקדים שלי זה סיפור אחר.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

19 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- ש: אז כן רצית להביך את המפקדים שלך? אותו סיפור אחר, כמו שאת מתבטאת.
- ת: זה היה, זה היה שיקול.
- ש: ולדעתך הפרסומים ב"הארץ" הביכו אותם?
- ת: אני מקווה שכן. אני לא יודעת.
- ש: הבנתי. הפגמים בביטחון שדה בלשכה בה שירת, אם אני מסתכל על החקירה שלך בשב"כ, היה בעצם הדבר הראשון שאמרת להם. את זוכרת את זה?
- ת: אתה כל הזמן שואל אותי על דברים שהם הדבר הראשון שאמרת. הדבר הראשון שאמרת היה אורי בלאו, הדבר הראשון שאמרת היה חטיבת המסמכים. משהו כנראה היה צריך להיות הדבר הראשון באמת.
- ש: אז גבירתי, תראי בבקשה, ממש בעמוד 3 לתמליל החקירה, שהוא גם מספר 3 בתיק המוצגים, בעמוד 3, עמוד 3 זה בסדר כהתחלה או שזה נראה סוף?
- ת: או-קי, בעמוד 3, מה אמרתי?
- ש: אז בעמוד 3 את אומרת ככה, שירתי בלשכת אלוף פיקוד מרכז, לשכה ביזיונית מבינת בטחון מידע, זה היה פשוט חוסר, שלוש נקודות, הפקרות, כל מה שהיה שם מבחינת מסמכים ביטחוניים. את מסכימה איתי שאם אחרי מספר ספור של דקות העלית את זה, אז זה הדבר הראשון שהעלית, והעלית את זה מבלי שנשאלת קודם על זה, נכון?
- ת: אני חושבת שבשלב הזה עוד ניסיתי בכוחותיי האחרונים להרחיק ממני את החשד. כפי שאתה רואה, כפי שראית, די מיוזמתי מהר מאוד נסוגתי מהרעיון הזה.
- ש: לא, אבל השאלה שלי הייתה אחרת. את הנושא הזה העלית עוד לפני שידעת למה הגעת בכלל. את זוכרת? העלית את הנושא מיוזמתך, אף אחד לא שאל אותך, נכון? בואי נחלק את השאלות למספר חלקים. לא שאלו אותך אם הלשכה היא ביזיונית או לא. דבר ראשון זה מה שהעלית, נכון? בלי שנשאלת.
- ת: ואני אומרת,
- ש: את מסכימה איתי?
- ת: הסברתי למה העליתי אותו.
- ש: לא, אני לא רוצה את ההסבר, קודם כל את העובדה. את זה העלית מיוזמתך מבלי שנשאלת.
- ת: העליתי מיוזמתי מבלי שנשאלתי.
- ש: תודה. האם יהיה נכון לומר, שאת האמנת לחוקרים שאם תגידי את כל האמת יש סיכוי שלא יפתח נגדך הליך פלילי, או שלפחות העונש יהיה מופחת משמעותית בהשוואה למצב שבו תסתכני במתן גרסה שקרית.
- ת: אכן כך חשבתי וקיוויתי.
- ש: את מתחרטת שהודיית בחקירה בשב"כ כי העתקת את המסמכים והדלפת אותם?

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

19 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קם נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- 1 ת: אני מתחרטת שלא הגעתי לחקירה אחרי ייעוץ משפטי.
- 2 ש: אבל זאת לא הייתה השאלה גברת קם. השאלה היא פשוטה מאוד, ואני אחזור עליה. האם
- 3 את מתחרטת שהודיית בחקירה?
- 4 ת: אני מתחרטת שהודייתי בלי ייעוץ משפטי. זאת התשובה שלי.
- 5 ש: האם לא יהיה נכון לומר שבשב"כ אמרו לך, כבר במהלך התשאול, כבר בתחילת השיחה,
- 6 ואפשרו לך, לפנות לייעוץ משפטי, כי זכותך לקבל ייעוץ משפטי.
- 7 ת: אני לא זוכרת אם ומתי הם אמרו אותן, אבל, טוב, אתם לא צריכים לקפוץ, אני מאמינה לכם
- 8 שזה נאמר. הנקודה שלי היא שהאופן שבו חוקרי שב"כ מדברים אליך, הוא כזה שאתה לא
- 9 באמת חושב שאתה יכול לעשות את זה. כך לפחות, או-קי, אני אסייג, כך לפחות אני הרגשתי,
- 10 אני לא יודעת איך לך יהיה בחקירת שב"כ, אבל כשלי חוקר שב"כ אומר, את יכולה לדבר על
- 11 עורך דין, זה רמיזה די בוטה לאת לא באמת יכולה. ויותר מזה אני אגיד, אם תקשיב לתשובה
- 12 שלי, שבתור בחורה בת 22 בלי שום עבר פלילי, אין לי עורך דין בחיוב מהיר בטלפון, האפשרות
- 13 שלי לפנות לעורך דין רגע אחרי שאני מקבלת טלפון מהשב"כ, בשונה מהלקוח שלך, קצת
- 14 מוגבלת. הרבה מוגבלת.
- 15 ש: גברת קם, השאלה שלי היתה, האם זה נכון שאמרו לך שבשב"כ את הדברים הבאים, ואני
- 16 קורא מעמוד 11 לאותו נספח. את יכולה להתייעץ עם עורך דין, זה לא משהו שאני יכול למנוע
- 17 ממך לעשות. נאמרו לך הדברים האלה? כן או לא.
- 18 ת: הם נאמרו, וכמו שאתה רואה את ההמשך, אבל מצד שני את צריכה לזכור שמאחר ואנחנו
- 19 חתומים פה על נושא של שמירת סודיות, אז את יכולה להתקשר לעורך דין ולהגיד לו היי,
- 20 ובזה זה מסתכם.
- 21 ש: ככה אמרו לך, שזה מה שאת יכולה להגיד בייעוץ המשפטי?
- 22 ת: כשהם מבהירים שאני חתומה על שמירת סודיות, הם מזכירים לי שאני מוגבלת במה שאני
- 23 יכולה להתייעץ עליו עם עורך הדין, שאני צריכה להתחיל לקושש, אני לא יודעת מאיפה.
- 24 ש: אני רוצה להבין. אז את חושבת שהם הטעו אותך בכוונה וקיפחו את זכויותיך לייעוץ
- 25 משפטי?
- 26 ת: כן. עד כמה שאני מבינה בקיפוח זכויות משפטיות.
- 27 ש: הם גם אמרו לך, אחרי הבדיקה, עוד לפני שהתחילו איתך, לגופה, אמרו שאיך שלא יהיה,
- 28 בתום הבדיקה את צריכה לעבור בבדיקת פוליגרף, נכון?
- 29 ת: אני לא זוכרת מתי הם אמרו את זה.
- 30 ש: אני אפנה אותך לעמוד 10, בשב"כ,
- 31 ת: אני כבר מראש אומרת כי הליכים כאלה מסתיימים בסוף בבדיקת פוליגרף, כמעט ואין
- 32 חריגים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

19 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קם נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- ש : אז הם אמרו לך את זה, את זוכרת? נזכרת? נזכרת שזה מה שאמרו לך?
ת : אני רואה שזה מה שכתוב, אני, שוב, אני לא זוכרת את החקירה הזאת לפרטים, אני מאמינה שזה נאמר, אני לא מתכחשת לזה.
- ש : אז אני רוצה להבין, אם את חושבת שהיית מקבלת ייעוץ משפטי, אותה בדיקת פוליגרף היתה נמנעת ממך?
ת : אם הייתי מקבלת ייעוץ משפטי כנראה לא הייתי מגיעה לשלב שהם בכלל אומרים לי שאני צריכה בדיקת פוליגרף והכל היה מתנהל בלבד אחר.
- ש : זאת אומרת לשיטתך את חושבת שמי שמקבל ייעוץ משפטי פטור מבדיקת פוליגרף בחקירה בשב"כ?
ת : לא, זה ממש לא מה שאמרתי.
- ש : אני שואל.
ת : מה שאמרתי היה, שכל החקירה הזאת היתה נראית אחרת, לו היה לי ייעוץ משפטי.
- ש : ואז היית נמנעת מחקירת פוליגרף.
ת : לא בהכרח, אבל היא היתה נראית אחרת.
- ש : את איבדת דיסק CD, נכון? שעליו מסמכים סודיים.
ת : נכון.
- ש : כמה כאלה איבדת?
ת : אחד.
- ש : ושם היו כל המסמכים הסודיים?
ת : למיטב זיכרוני כן.
- ש : ומה חשבת? שהם התערבבו בדיסקים של מוסיקה ולכן אבדו?
ת : אני ניסיתי לחפש אותם שם בחיפוש שהשב"כ עשה אצלי בבית, הוא לא היה שם.
- ש : תגידי בבקשה, את צרבת בעצמך את המסמכים הסודיים על הדיסק הפרטי שלך, או שאת ביקשת מחיילות אחרות לעשות את זה?
ת : ביקשתי מחיילת אחת לעשות את זה.
- ש : זאת הפעם היחידה שביקשת ממנה לצרוב בשבילך דבר כזה, נכון?
ת : לא, ביקשתי ממנה בעבר לצרוב דברים לטובת דיונים שהיו מחוץ ללשכה, זאת הפעם היחידה שביקשתי לצרוב משהו לשימושי הפרטי.
- ש : עד כמה נהוג שחיילות צורבות לעצמן לשימוש פרטי דיסקים? זה דבר שבשגרה?
ת : למיטב ידיעתי הוא לא היה בשגרה כשאני שירת, אני לא יודעת מה קורה שם היום.
- ש : ולעניין פרטי זה פעם ראשונה שביקשת ממנה?
ת : פעם יחידה שביקשתי ממנה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

19 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קם נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- ש: לקחת בחשבון שאם תהיה חקירה לאיתור הדלפה גם החיילות שעושות את הצריבות תוזמנה להיחקר, נכון?
- ת: לא חשבתי על זה באותו רגע.
- ש: האם מבין המסמכים שמסרת לבלאו היה מסמך כלשהו שאסרת עליו לפרסם?
- ת: לא שזכור לי. אולי היה, זה לא אומר,
- ש: סליחה?
- ת: זה לא אומר שלא היה. אני אומרת שאני לא זוכרת. אתה מדבר איתי על משהו מלפני קרוב לעשר שנים.
- (הערה מהקהל)
- ת: אפשר בלי ההערות האלה מהיצייע?
- כב' השופט: כן, יש פה אחד שמעיר כל הזמן, מה זה?
- עו"ד בומבך: אבל אי אפשר לתת הערות, אתה יכול ללחוש לו, אתה כל הזמן עם הזמזומים האלה, באמת.
- עו"ד ליאונד: אני לא שמעתי שהוא מעיר הערות.
- עו"ד בומבך: אנחנו שומעים.
- דובר: הוא מעיר הערות וגם הוא יאשר את זה. זה פשוט יוצא לו, יוצא לו.
- כב' השופט: טוב, אני מציע שתירגעו, בסדר? אם יש לך, אדוני, אם יש לך מה לומר, תכתוב.
- עו"ד ליאונד: נכון יהיה לומר, שהחוקרים לא יודע שכל המסמכים אצלך בבית כשהוזמנת לחקירה, כמו שאמרת קודם?
- ת: כן, אני חושבת שזה יהיה מדויק.
- ש: סליחה?
- ת: אני חושבת שזה נכון, כן.
- ש: שזה נכון.
- ת: בעצם, הם לא ידעו ממני, כלומר אני סיפרתי להם מה יש אצלי, הם טענו שהם לא ידעו עד אותו רגע מה יש אצלי בבית. אמרתי בדיון הקודם שאני לא סומכת על השב"כ, אני לא סומכת גם על הגרסה הזאת שלהם, אני לא יכולה להגיד בשמם מה הם ידעו או לא ידעו ואם ובאלו אמצעים הם נקטו נגדי לפני החקירה. שאלתי אותם, הם סירבו לענות לי על זה.
- ש: אני קורא פה דברים שונים שאמרת, בעדות בבית המשפט. בחקירה נגדית שקיימה לך עורכת הדין פורר, את זוכרת את החקירה הנגדית?
- ת: אני זוכרת שהיא היתה ארוכה מאוד, אז אני לא זוכרת כל פרט מתוכה.
- ש: מן הסתם. אבל את עצם החקירה את וודאי זוכרת.
- ת: זוכרת.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

19 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- 1 ש: כבר הצגנו מסמכים בעניין.
- 2 ת: זוכרת.
- 3 ש: אני רוצה לראות מה את אמרת, לא חוקרי השב"כ, לגבי מי מסר את המסמכים ומה הם
- 4 ידעו.
- 5 ת: או-קי.
- 6 ש: את אומרת שם את הדברים הבאים, ואני מפנה למסמך, תיק פלילי חמור 10-01-17959,
- 7 מיום 29.8.11, בעמוד 88.
- 8 עו"ד ליבליך: עמוד 181 לתיק המוצגים.
- 9 עו"ד ליאונד: עמוד 181 לתיק המוצגים אדוני.
- 10 ת: מצאתי.
- 11 ש: מצאת?
- 12 ת: כן.
- 13 ש: טוב. פה את אומרת את הדברים הבאים, מה שפורסם בסוף היו כמה כתבות והמרכזית
- 14 היתה סוגיית החיסולים הממוקדים. נדרשתי להסביר את ההדלפה של המסמכים האלה
- 15 שגרמו לפתיחת החקירה. את מסבירה מה נשאלת החקירה בשב"כ, נכון?
- 16 ת: כן.
- 17 ש: ואז את אומרת בצורה מאוד, שאינה משתמעת לשתי פנים, ואז, את אומרת, לא הם, את
- 18 אומרת, במרחק של שנתיים מהחקירה, כבר לא בשב"כ, אחרי שנועצת עם שורה של עורכי
- 19 דין, ואמרת שאף אחד לא ידע שמדובר בכמות מאוד גדולה של מסמכים. אני נחקרתי על
- 20 המסמכים שהופיעו רק בכתבה וכתבות נוספות, ולכן ההסברים שנתתי, וכו'. אף אחד לא
- 21 ידע שמדובר בכמות גדולה. ושמי שנתן להם את העובדה הזאת שמדובר בכמות גדולה, היתה
- 22 הגברת קס. נכון?
- 23 ת: אני נתתי להם את העובדה שמדובר בכמות גדולה, אני חשבת שאף אחד לא יודע שמדובר
- 24 בכמות כל כך גדולה של מסמכים, כי זה מה שהם אמרו במהלך ההליך הפלילי שלי. השב"כ
- 25 לא תמיד אומר, תמיד, רק ואת כל מה שהוא יודע.
- 26 ש: אבל אני לא שואל עכשיו מה השב"כ אומר, גברת קס.
- 27 ת: זה מה שאמרת.
- 28 ש: אני שואל מה הגברת קס אומרת.
- 29 ת: זה מה שאמרת.
- 30 ש: לא, אז נקרא ביחד.
- 31 ת: אז תן לי לסיים את המשפט.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

19 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קם נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- 1 : ש לא ראיתי פה בשום מקום, סליחה, לא ראיתי פה בשום מקום שאת אומרת שהשב"כ אמר,
2 אלא את אומרת. אז אף אחד לא ידע. לא הזכרת פה במילה וחצי מילה את השב"כ.
3 : ת בסדר, אבל אני לא יכולה להיכנס לאנשים,
4 : ש את חוזרת בך ממה שאמרת פה, בבית המשפט בחקירה נגדית?
5 : ת אתה רוצה לתת לי לענות?
6 : ש לא, אני שואל אותך, התשובה היא האם את חוזרת ממה שאמרת?
7 : ת אני לא חוזרת בי ממה שאמרת. אבל כשאני אומרת,
8 : ש ואת אמרת שאת ידעת.
9 : ת כשאני אומרת, אז אף אחד לא ידע שמדובר בכמות כה גדולה של מסמכים, אני אומרת את
10 זה על בסיס מה שידעתי וחשבתי באותו רגע, שזה לא השתנה בזמן,
11 : ש באיזה רגע?
12 : ת בזמן העדות שלי.
13 : ש והיום את יודעת דברים אחרים?
14 : ת תן לי שניה לסיים, אתה מפריע לי.
15 כבי' השופט : אדוני, תן לה להשיב.
16 : ת אני לא אוכל להיכנס לאנשים לראש, אני התבססתי בדברים שאמרתי בעדות שלי בחקירה
17 הנגדית על הדברים שנחשפו בהליך הפלילי שלי, בגילויים ובהעברת מידע מהפרקליטות. זה
18 מה שידעתי. שם הם טענו שהם נודע להם לראשונה על הכמות הזאת של המסמכים רק דרכי.
19 להגיד לך שהם באמת לא ידעו וסירבו להודות בזה, אני לא יודעת, אני היום מפקפקת בשב"כ
20 הרבה יותר ממה שהיה לי אז, ולכן היום אני יכולה לחשוב שאולי הם ידעו דברים שהם סירבו
21 להודות בזה שהם יודעים. זאת התשובה שלי.
22 עו"ד ליאונד : אז את אומרת שבעצם את רוצה לחזור בך ממה שאמרת?
23 : ת לא, ואל תשים לי מילים בפה.
24 : ש אני מבקש לקבל תשובה, או לא לקבל תשובה.
25 : ת אני אומרת, כשאני אמרתי, אף אחד לא ידע שמדובר בכמות כה גדולה של מסמכים,
26 התבססתי על חומר התביעה שנגלה לנו במהלך ההליך הפלילי.
27 : ש והיום?
28 : ת כי זה מה שהם, כי זה מה שהם טענו שם.
29 : ש יש לך חומר, יש לך אינפורמציה אחרת, שונה ממה שכתוב בחקירה?
30 : ת היום אין לי אינפורמציה אחרת, יש לי יותר ספקנות.
31 : ש כן, אבל אין לך שום מידע.
32 : ת לא, אין לי שום מידע.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

19 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- ש: זה מה שאת אומרת, טוב. האם את יודעת שעוד בזמן שאת נחקרת, חלק מהחוקרים פעם
ראשונה פנו לבית המשפט וביקשו צווי חיפוש פעם ראשונה אצלך בדירה, בדירה של הבית,
בעקבות מה שאמרת, את יודעת את זה? זה התגלה לך? ראית את זה בחומר החקירה?
ת: זה התגלה לי, לא ידעתי באיזה שלב הם הוציאו את צו החיפוש, אני יודעת שהיה לי כזה כי
הראו לי אותו כשעשו לי חיפוש בבית.
ש: זה היה ממש באותן שעות שישבת, זמן קצר אחרי שהבינו שמה שאמרת, הם התחילו לרוץ
לבית משפט לקבל צווים כדי לקבל את המחשב, לקבל צווי חיפוש.
ת: אז כל הכבוד להם.
ש: תראי, את סיפרת במקום אחר, בכתבה שהתפרסמה ב"ידיעות אחרונות", שהיא נספח
מספר 18 לתיק המוצגים של הנתבעים, על עלילותייך בענייני גרפיטי, ציורי גרפיטי בבתי
ספר, וסיפרת איך תכננת שלא יתפסו אותך. את זוכרת את העלילה הזאת שאת מתארת
בכתבה?
ת: זוכרת.
ש: זוכרת?
ת: כן.
ש: ואז סיפרת שם כמה השקעת כדי לא להיתפס,
ת: אמרתי שם שבגיל 16 היה לי מוח קרימינלי יותר ממה שהיה לי עכשיו, יותר ממה שיש לי
עכשיו.
ש: כן, ואז השקעת זמן רב, אז, בגיל 16, מאמצים רבים איך לא להיתפס, נכון?
ת: אתה רוצה שאני אספר לך איזה עוד דברים עשיתי בגיל 16?
ש: אני הייתי מציע שתעני לשאלה, אני אסתפק בזה.
ת: אמרתי, כן, אמרתי.
ש: ואחרי שעשית את זה גם הדלפת את זה למקומון, את כל מה שעשית שם בבית הספר.
ת: נכון.
ש: נכון?
ת: זוכרת.
ש: את זוכרת. ואת מספרת בעיתון שחשבתי המון מה יקרה אם אני אתפס, ועשיתי הכל כדי
לא להיתפס, עשיתי המון כדי לא להיתפס. שבועות של תכנונים מוקדמים ובעיקר החלטה
לא להודות בשום מקרה. ואז את אומרת, כשהייתי בת 16, כדי להשלים את התמונה, נראה
שהייתי יותר נכלולי, או המוח שלי היה יותר נכלולי. אבל, את מוסיפה, כבר אז נורא אהבתי
לראות דברים בכותרות, מה שעמד בעוכרי שנים אחר כך. את זוכרת את הדברים הללו
שאמרת?

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

19 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קם נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- 1 ת: זוכרת.
- 2 ש: את אומרת בתצהירך, שהנתבעים, בלי לפרט מי, היו מודעים לכך שהיו מקרים רבים שבהם
- 3 בוצעו האזנות לעיתונאים. את זוכרת את האמירה שלך בסעיף 57?
- 4 ת: מה השאלה?
- 5 ש: האם את זוכרת, תקראי אולי את סעיף 57.
- 6 ת: או-קי, קראתי. מה השאלה לגבי האמירה הזאת?
- 7 ש: את אמרת שהנתבעים היו מודעים לכך שהיו מקרים רבים שבהם נפתחה חקירה ובוצעו
- 8 האזנות לעיתונאים. כך ציינת. היו מקרים רבים.
- 9 ת: או-קי.
- 10 ש: האם את ידעת על מקרים של האזנות לעיתונאים לפני שמסרת את החומר למר בלאו?
- 11 ת: לא.
- 12 ש: וגם לא בתקופת השיחות איתו.
- 13 ת: לא חשבתי על זה באותה עת.
- 14 ש: לא, שאלתי אם ידעת, לא אם חשבת. סליחה, אני לא שמעתי את התשובה.
- 15 ת: למיטב זיכרוני לא ידעתי אז ולא חשבתי על זה.
- 16 ש: אז את אומרת, לא ידעת אבל. או כן ידעת.
- 17 ת: פעם נוספת, למיטב זיכרוני לא ידעתי ולא חשבתי על זה. זה בדיוק מהות האמירה הזאת,
- 18 שזה ההבדל ביני ובין אורי, שהוא היה צריך לחשוב על זה.
- 19 ש: כן, אבל זה לא מה שאמרת פה. את אומרת שהיו מקרים רבים של האזנות סתר לעיתונאים.
- 20 שאלתי היתה, האם ידעת על מקרים של האזנות לעיתונאים. האם ידעת, את.
- 21 ת: בתקופה שהעברתי לאורי את המסמכים?
- 22 ש: בתקופה שהעברת לו, ובתקופה שקיימת איתו שיחות.
- 23 ת: אני עונה לך פעם רביעית, לא.
- 24 ש: אולי תעני פעם אחת לשאלה.
- 25 ת: אבל שוב, זאת התשובה שלי. אני לא ידעתי וזה בדיוק ההבדל ביני ובין אורי, שהוא כן היה
- 26 צריך לחשוב על זה.
- 27 ש: את לא ידעת.
- 28 ת: פעם עשירית, לא.
- 29 ש: עכשיו את יודעת?
- 30 ת: עכשיו אני יודעת, כן, שלפעמים מערכת הביטחון לא בוחלת באמצעים.
- 31 ש: סליחה, אני חוזר למה שאת כתבת. דיברת על מקרים רבים. למה לא ציינת בתצהיר אף
- 32 מקרה של האזנה לעיתונאים?

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

19 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- 1 ת: כי זה לא נראה לי רלוונטי. ושוב, זה בדיוק,
- 2 ש: **אם זה לא רלוונטי למה ציינת את זה בתצהיר, בלי,**
- 3 ת: כי זה לא נראה לי רלוונטי להיכנס,
- 4 ש: **רק שניה, אני לא סיימתי את השאלה,**
- 5 ת: כי אני לא סיימתי את התשובה.
- 6 עו"ד בומבך: אתה לא נותן לה להשיב, אתה לא נותן לה להשיב.
- 7 ת: זה לא נראה לי רלוונטי להיכנס לדוגמאות כדי להבהיר את הנקודה של הפער ביני לבין אורי
- 8 בסיטואציה הזאת.
- 9 עו"ד ליאונד: גברת קס, אם אני מבין נכון, תקני אותי אם אני טועה, את אומרת שאורי בלאו יודע
- 10 שיש מקרים רבים של האזנות לעיתונאים. זה מה שאת מנסה לייחס לו בתצהיר?
- 11 ש: **לו ולעורכיו, כן.**
- 12 ת: כן. אז הבנתי נכון את מה שכתבת. עכשיו את אומרת שהיו מקרים רבים כאלה. אז אני שואל
- 13 אותך, האם לא היה כדאי, כדי לשכנע את בית המשפט, לא להסתפק באמירה בעלמא שאיש
- 14 לא יכול לבדוק אותה ולהתייחס אליה, למה לא נתת דוגמאות של האזנות רבות, אבל לא
- 15 רבות, לפחות דוגמאות כלשהן על האזנות לעיתונאים.
- 16 עו"ד בומבך: אדוני אני מתנגד.
- 17 ת: הדאגה שלך,
- 18 עו"ד ליאונד: לא לא, סליחה, סליחה,
- 19 עו"ד בומבך: סליחה, אני מתנגד.
- 20 עו"ד ליאונד: אם חברי מתנגד אני מבקש שהעדה תצא.
- 21 עו"ד בומבך: לא, אני לא אתן לה את התשובה.
- 22 עו"ד ליאונד: לא לא לא, אני מבקש שהעדה תצא, אני מצטער.
- 23 עו"ד בומבך: אני רק רוצה לדעת, הזמן של החקירה הוא בלתי מוגבל? כאילו אפשר לשאול על הכל
- 24 ועל כל דבר שהוא לא רלוונטי, ועל כל דבר שהיא עונה לשאול את זה שוב ושוב ושוב,
- 25 רק סתם לדעת, שאני גם אדע לכלכל את צעדי.
- 26 עו"ד ליאונד: מר בומבך, אמרנו שהחקירה תיגמר היום, היא תיגמר היום.
- 27 עו"ד בומבך: אבל לא צריכים לשאול,
- 28 עו"ד ליאונד: אז אל תפריע, אלא אם כן אתה רוצה שהיא תימשך גם לשיבה הבאה.
- 29 עו"ד בומבך: צריך לחזור שוב ושוב על אותן שאלות?
- 30 עו"ד ליאונד: אם חברי ימשיך ככה,
- 31 כבי' השופט: אדוני, היא נגמרת היום, זה בטוח.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

19 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קם נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- 1 עו"ד ליאונד : בסדר, אבל עם כל הכבוד, אם חברי, אם כבודו יגיד לי שהשאלה הזאת לא רלוונטית,
2 כאשר עד אומר שיש האזנות, אז אני יורד ממנה.
- 3 כב' השופט : השאלה היא מאוד פשוטה, גבירתי, השאלה היא מאוד פשוטה. כתוב כאן מקרים
4 רבים.
- 5 ת : אז התשובה שלי, שהדאגה של עורך דין ליאונד ליכולת השכנוע שלי את בית המשפט, מחממת
6 את הלב.
- 7 כב' השופט : לא שמעתי.
8 עו"ד בומבך : תעני לו.
- 9 ת : אמרתי שלא הכנסנו דוגמאות, כי שוב, זה לא נראה לי רלוונטי להדגמת הנקודה של הפער
10 ביני לבין אורי בסיטואציה הזאת. זאת התשובה שלי והיא תישאר התשובה שלי גם אם תשנה
11 את נוסח השאלה.
- 12 עו"ד בומבך : זה מה שהיא ענתה והוא חוזר וחוזר ושואל אותה.
13 עו"ד ליאונד : טוב, אז אין מקרים. את אומרת, זה לא רלוונטי שיש מקרים רבים.
14 כב' השופט : אדוני בוא נתקדם.
- 15 עו"ד ליאונד : כן? זה לא רלוונטי שיש מקרים רבים.
16 עו"ד בומבך : אבל זאת התשובה שלה, באמת.
17 עו"ד ליאונד : ולמרות זאת כתבת את זה בתצהיר יחד עם פרקליטך, נכון?
18 כב' השופט : זה כתוב אדוני.
- 19 עו"ד ליאונד : טוב, תודה. בישיבה הקודמת העלית פעם ראשונה את הטענה שפורר לא הוזהר
20 בשב"כ ולכן יכול היה לומר לאורי בלאו, איך אמרת, בוודאות גבוהה גם אמר לו,
21 ולכן היתה בעיניך וודאות גבוהה שאורי בלאו ידע על החקירה של פורר. את זוכרת?
- 22 ת : כן.
- 23 ש : טוב, אני רוצה להגיש לבית המשפט את זיכרון הדברים מהחקירה של פורר.
24 עו"ד בומבך : זה הוגש, זה הוגש.
25 עו"ד ליאונד : ולהפנות את בית המשפט לסעיף 75.
26 כב' השופט : איזה נספח?
27 עו"ד ליאונד : זה בתצהיר גילוי המסמכים של התובעת, תיכף אני אומר לאדוני את המספר.
28 כב' השופט : אין צורך. הנספח הזה מסומן,
29 עו"ד ליאונד : 14/ נקודה 79.
30 עו"ד רונן : אדוני, אני קצת מרענן, אני דווקא שמח כי חברי פשוט שכחו שזה נספח 17 כבר
31 לתצהיר עדותה הראשית של העדה.
32 עו"ד ליאונד : מצוין.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

19 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- 1 עו"ד רוני : אז אין צורך לצרף את זה עוד פעם.
- 2 כב' השופט : אין צורך. נספח 14?
- 3 עו"ד רוני : נספח 17.
- 4 כב' השופט : 17, או-קי.
- 5 עו"ד ליאונד : רק רגע, אני רק רוצה לבדוק כבודו. ברשות חברי אני רוצה לבדוק אסמכתאות. כן.
- 6 מצוין.
- 7 כב' השופט : אז זה לא יוצג כמוצג.
- 8 עו"ד ליאונד : עכשיו אני רוצה לשאול אותך על נתבעים נוספים, כי את הוצאת את כל החיצים שלך
- 9 על אורי בלאו.
- 10 ת : אני מפנה את כל החיצים שלי אל אורי בלאו, ולא רק עליו
- 11 ש : רק רגע, שניה. אם תרשי לי.
- 12 ת : אל תעוות את הדברים.
- 13 ש : בסעיף 75 לאותו נספח 18, פורר במפורש הוזהר לשמור על סודיות. אני מפנה את תשומת
- 14 ליבך למסמך שצירפת. אולי תסתכלי בבקשה על סעיף 75.
- 15 ת : אני קוראת ואני רואה אותו.
- 16 ש : את מאשרת.
- 17 ת : מאשרת שזה כתוב, כן.
- 18 ש : נחזור לנתבעים נוספים שתבעת. את ציינת את עמוס שוקן שנתבע בתיק, לא ראיתי שם שום
- 19 גרסה עובדתית שייחסת לו בתצהיר שלך, ושאלתי היא, האם היה לך קשר כלשהו עמו?
- 20 ת : היה לי קשר איתו כשעבדתי בוואלה, לא היה לי קשר איתו בהקשר של הכתבה הזאת.
- 21 ש : באיזה שנה זה היה שהיה לך קשר איתו?
- 22 ת : בין אוגוסט 2007 למרץ 2010, התקופה שעבדתי בוואלה ברנזיה וסיקרתי את עיתון "הארץ",
- 23 והוא כמו"ל עיתון "הארץ" היה לי קשר איתו. אפילו ישבתי איתו פעם לארוחת ערב אחרי
- 24 טקס פרסי סוקולוב.
- 25 ש : כן, והזכרת מילה או חצי מילה איתו בנושא של המשפט?
- 26 ת : לא.
- 27 ש : הבנתי. האם היה לך קשר עם מר אבי זילברברג?
- 28 ת : מעבר להודעה,
- 29 ש : שהוא נתבע נוסף שצירפת לתביעה.
- 30 ת : מעבר להודעה שהעדתי עליה בדיון הקודם, לא.
- 31 ש : מה היא אותה הודעה?

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

19 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- 1 ת: כשהייתי, כשיצאתי מהחקירה בשב"כ, מהתשאול בשב"כ, בדרך לחקירה ביחב"ל, סימסתי
2 לו, יש לכם דרך לעזור למקור שלכם שהסתבך? כתב לי, תלוי בנסיבות, או תלוי באלו נסיבות,
3 ושם הסתיימה האינטראקציה בינינו, למיטב זיכרוני.
- 4 ש: ואני הבנתי קודם שאחרי שצלצלת לטלפון של אורי בלאו באותו יום ולא היה מענה, צלצלת
5 לעיתונאי נוסף ב"הארץ", חיים לוינסון, נכון?
6 ת: לוינסון חבר שלי מגיל 14.
7 ש: אני מבין, אבל הוא עיתונאי ב"הארץ", נכון?
8 ת: נכון.
9 ש: ושאלת אותו, בגלל שהוא עיתונאי ב"הארץ" ומכיר את אורי בלאו.
10 ת: נכון.
11 ש: ואז אחרי זה לא הרמת עוד טלפון לאבי זילברברג?
12 ת: לא שזכור לי.
13 ש: הבנתי. את היית בקשר עם מתי גולן?
14 ת: תגדיר קשר.
15 ש: לפני שהוא נתן פה את חוות הדעת, את נפגשת איתו?
16 ת: דיברנו בטלפון, יצא לי לדבר איתו, אני חושבת, אולי כמה פעמים כשעבדתי בוואלה, אני לא
17 זוכרת אירועים ספציפיים, לא מעבר לשיחות במסגרת, לאחרונה, לא מעבר לשיחות במסגרת
18 חוות הדעת שלו.
- 19 ש: בעניין חוות הדעת לא שוחחת איתו.
20 ת: לא, אני אומרת לא מעבר לזה. בעניין חוות הדעת כן,
21 ש: אני שואל, בעניין חוות הדעת, את הצגת לו מסמכים?
22 ת: אני לא הצגתי לו מסמכים, אני התקשרתי אליו לשאול אותו אם הוא יסכים לתת חוות דעת
23 בענייני, ומרגע שהוא גילה הסכמה עורכי הדין שלי היו בקשר איתו.
24 ש: רק את העניין הזה, שום חומר לא מסרת לו.
25 ת: לא, לא מסרתי לו שום חומר וגם לא דיסק און קי.
26 ש: אני מבין.
27 ת: הניסיון להציג אותי כמדליפה סדרתית, קצת הרבה שגוי.
28 ש: אני לא יודע מאיפה את לוקחת את זה, אבל כנראה שאת יודעת.
29 ת: מהאמירה שלך על העברת חומרים.
30 ש: ממש לא. השאלה שלי היתה מאוד ברורה, אני חושב שלשם שינוי נתת תשובה טובה, עכשיו
31 את רק מקלקלת. לגבי הצנזורית,
32 ת: מה איתה?

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

19 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- 1 ש: סימה ועקנין, את מכירה אותה?
2 ת: מכירה אותה, כן, נפגשנו.
3 ש: את מכירה אותה. בהקשר של התביעה שלך, את כללת אותה בתצהיר עדות ראשית שלך.
4 ת: נכון.
5 ש: אחרי שכתבת את תצהירך את קיבלת גם תצהירים מהנתבעים, נכון?
6 ת: קיבלנו תצהירים מהנתבעים. כן.
7 ש: כן. והתצהירים שקיבלת,
8 ת: לפני כמה, שבוע.
9 ש: בין היתר, הספקת לקרוא מן הסתם את הדברים, לא?
10 ת: הספקתי לקרוא אותם, גם כתבתי שני סמינרים בדרך, אז רמת ההתעמקות שלי בהם היא
11 לא לרמת הפסיק, בוא נביא את זה בחשבון.
12 ש: אז אני אקל עלייך, אולי אני אראה לך למה אני מתכוון. אמקד אותך. בתצהיר של אבי
13 זילברברג, הוא אומר, בסעיף 27, הוא מספר כך, שזמן רב אחרי שקם השתמשה באמצעות
14 עורך דין בומבך בטענה כאילו הגברת רק הזהירה את "הארץ", גברת ועקנין יצרה קשר עם
15 עורכת דין ליבליך ושלחה הודעת SMS שצורפה כנספח 9 לתצהיר. לכבודו יש את המסמך?
16 SMS, נספח 9 לתצהיר. את קוראת את המסמך?
17 ת: קוראת, קראתי את ה-SMS. כן.
18 ש: עורך דין בומבך הביא לידיעתך את השיחה שהיא קיימה עמו?
19 ת: אני לא זוכרת.
20 ש: את לא שאלת את עורך דין בומבך אחרי שקראת את התצהיר?
21 ת: דיברנו כמה פעמים על הרבה דברים, אני לא זוכרת את ה-SMS הספציפי הזה של סימה
22 ועקנין.
23 ש: ולא שאלת אותו על ה-SMS הזה הספציפי שמייחס לו שיחה עם גברת ועקנין.
24 ת: לא שאלתי אותו על משהו שלא יכולתי לדעת עליו, אם היא דיברה,
25 ש: אני בדרך כלל שואל כשאני לא יודע.
26 ת: צריך לדעת גם על מה לשאול. הנקודה שלי, שסימה ועקנין גם ניסתה לחזור בה מדבריה
27 בצורה פומבית, לא רק ב-SMS בין שני אנשים שאני לא אחד מהם, וגם החזרה שלה
28 מהדברים היא מאוד מאוד חלקית ומאוד מסוייגת. אם היא כן דיברה עם אבי זילברברג
29 או עם עורך אחר בדסק "הארץ", זה נראה לי דקות שהיא פחות רלוונטית.
30 ש: גברת קס, את זוכרת את השאלה שלי?
31 ת: השאלה שלך היתה אם שאלתי את אילן בומבך אם הוא קיבל SMS מסימה ועקנין.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

19 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- ש: נכון. זאת לא שאלה מתבקשת אחרי הדיסרטציה שאמרת על גברת ועקנין, שהיא ניסתה לחזור וכו'?
- ת: לא שאלתי אותו אם הוא קיבל SMS מסימה ועקנין. לא.
- ש: שיחה, לא SMS.
- ת: לא שאלתי אותו אם הוא קיבל שיחה מסימה ועקנין.
- ש: למרות שראית את נספח 9, נכון?
- ת: אני אומרת לך שוב, עשיתי הרבה דברים במהלך השבוע שהיה לי לקרוא את התצהירים של כל הלקוחות שלך, ואת הנספח הזה לא שמתי לב אליו.
- ש: לא שמת לב בכלל לנספח.
- ת: לא.
- ש: ועכשיו כשאני מפנה את תשומת ליבך לנספח?
- ת: מה איתו?
- ש: האם סיפר לך עורך דין בומבך, או אם שאלת אותו, על ה-SMS.
- ת: אני לא זוכרת.
- ש: על השיחה, שליחה, על השיחה שהוא מודיע ב-SMS.
- ת: אני לא זוכרת, אני לא זוכרת, לא זוכרת שהוא סיפר לי על השיחה, לא זוכרת, לא יודעת כלום על ה-SMS, אני יודעת שאנחנו, שסימה ועקנין אמרה שהיא הזהירה את עיתון "הארץ" לא לפרסם את המסמכים כי הם מסכנים את המקור, וזאת האמירה שהיא לא חזרה בה.
- ש: הבנתי. על סמך מה הזמנת את גברת ועקנין להעיד? לא על סמך שיחות שלך עם עורך דין בומבך?
- ת: על סמך ההקלטה שלה בכנס בחיפה.
- ש: לא על סמך שיחות שלך עם עורך דין בומבך?
- ת: על סמך שיחות שלנו שבהם הגענו למסקנה שזה רלוונטי, ויותר מזה אני לא רוצה להתייחס לשיחות שלי עם עורך דין בומבך שהן שיחות בין לקוח ועורך דין.
- ש: אז אני רוצה להבין. את לא עונה לשאלה בגלל שזה תחת יחסי חסיון עורך דין לקוח?
- ת: אתה מסלף, חוזר וסלף, את הדברים שלי. אמרתי לך שדיברנו על זה שאנחנו נזמן את סימה ועקנין לעדות על סמך הקלטת דבריה, וזה כל מה שיש לי להגיד בנושא.
- ש: אז שאלתי היתה, אז אולי תקשיבי בקשב רב למה שאני שואל. שאלתי היתה, שבמסגרת אותה שיחה והכנה והחלטה להביא את גברת ועקנין, האם לא הובא לידיעתך שהיתה שיחת טלפון בין גברת ועקנין למר בומבך?
- עו"ד רונן: אני,
- עו"ד ליאונד: רגע, אתה רוצה להתנגד או מה?

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

19 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- 1 עו"ד רוני : כן.
- 2 עו"ד ליאונד : טוב.
- 3 עו"ד רוני : אני רוצה להתנגד מהטעם הפשוט קודם כל, שהגברת סימה ועקנין גיל הזמנה למתן
- 4 עדות כחלק מעדי התביעה, היא תבוא לתת כאן עדות, כל צד, אני מקווה, יוכל לשאול
- 5 אותה את כל השאלות שקשורות להקלטה, ל-SMS או לשיחה, או לחילופי דברים,
- 6 לשאול בפעם השלישית או הרביעית את התובעת כרגע על שיחות עם עורכי דינה ואם
- 7 היא הבינה שזה SMS או שיחה או הקלטה ומה הוחלט. אין בזה כל תוחלת. אדוני
- 8 אני מבקש לשים לקטע הזה של החקירה סוף. היא תהיה עדה.
- 9 עו"ד ליאונד : ב-22.10.2015 הוגשה בקשה להזמין את גברת ועקנין לעדות. ושאלתי החדה, כפי
- 10 שחברי אוהב להתבטא, היא מאוד פשוטה, האם בזמן שהיא הזמינה אותה היא ידעה
- 11 על שיחת הטלפון בין גברת ועקנין למר בומבך.
- 12 כב' השופט : היא אמרה שהיא לא ידעה, היא ענתה לך כמה פעמים שהיא לא ידעה.
- 13 עו"ד ליאונד : היא לא ידעה.
- 14 כב' השופט : זה מה שאני הבנתי ממנה.
- 15 עו"ד ליאונד : בזמן שהיא הזמינה את גברת ועקנין. הייתי רוצה לשמוע את זה ממנה רק.
- 16 ת : אבל אמרתי לך את זה כבר. יש עוד דבר שאתם רוצים שאני אגיד שוב? אולי נעשה גם את כל
- 17 יום שלישי שוב, היה נורא כייף פשוט.
- 18 כב' השופט : זה מה שהיא אומרת.
- 19 עו"ד ליאונד : לא ידעת, טוב, לא ידעת על השיחה. זאת התשובה. זאת התשובה.
- 20 ת : נכון.
- 21 ש : יש פה איזה סוגיה שצריך לדעת איך ממשיכים בחקירה בלינה. והיא הסוגיה שהעלינו
- 22 בזמנו באחת משיבות קדם המשפט האחרונות לפני הדיון. השאלה היא זאת, חברי צירף
- 23 לתצהיר של גברת קס מספר קטעי עיתונות. אנחנו יודעים, בענין הזה אני הייתי רוצה לטעון
- 24 אדוני, כי הדברים ברורים, שכל צירופי העיתונות הללו, כמו של מישהו בשם דחוח, שזה
- 25 נספח לתצהיר,
- 26 כב' השופט : כמו מה?
- 27 עו"ד ליאונד : מישהו בשם דחוח.
- 28 כב' השופט : אה, דחוח.
- 29 עו"ד ליאונד : שהוא צורף לתצהיר של גברת קס, רשימה שהוא כתב באיזה שהוא מקום.
- 30 עו"ד בומבך : זה נספח 7.
- 31 עו"ד ליאונד : נספח 7, כמו למשל רשימה שכתב מר חנוך מרמרי, נספח 11.
- 32 כב' השופט : אדוני, יש פה המון המון כתבות, לך ולו,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

19 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- 1 עו"ד ליאונד : : לא, לי אין המון כתבות.
- 2 כב' השופט : לא, הנה, המון.
- 3 עו"ד ליאונד : אני צירפתי, כבודו, אני צירפתי כתבות, אני בא לבית משפט, משמיעים טענות ורוצים
- 4 לברר את האמת. יש הבדל, יש פער עצום,
- 5 כב' השופט : זה נכון.
- 6 עו"ד ליאונד : בין מה שאנחנו הצגנו לבין זה שאני מציג כל מיני קטעי עיתונות שהיו במועדים
- 7 שונים, חלקם בכלל לא רלוונטיים, שאף אחד עוד לא ידע שום דבר, שברור לחלוטין
- 8 שבמקרה הטוב, קודם כל היות וזה קטעי עיתונות אין בזה שום הוכחה לגבי תוכנם.
- 9 כב' השופט : על זה אין מחלוקת.
- 10 עו"ד ליאונד : אז אם אין מחלוקת אני הייתי מבקש לקבל החלטה שהיא פועל יוצא של העובדה
- 11 שאין מחלוקת. כי איך שחברי אומר, אנחנו צריכים לשמור על איזה מתווה מסוים
- 12 של כללי ראיות. ופה זה לא ענין של תצהיר גילוי מסמכים, אלא פה מדובר בעניין
- 13 מהותי.
- 14 כב' השופט : כן.
- 15 עו"ד ליאונד : מה יש לנו פה בעצם, יש לנו פה כאילו חוות דעת של אנשים,
- 16 סליחה, אין פה חוות דעת, זה כתבה מעיתון.
- 17 עו"ד ליאונד : אז אם זה כתב מעיתון, אז היא לא צריכה להיות בתיק בית המשפט. עם כל הכבוד.
- 18 אלא אם כן מרמררי יבוא וייתן חוות דעת ואני אשמח אם הוא ייתן חוות דעת.
- 19 כב' השופט : דחות.
- 20 עו"ד ליאונד : הוא אמר דחות, לא, יש שניים, יש עוד, אני תיכף אמנה אותם. אין לי גם אפשרות
- 21 לחקור את העדה, על מה אני אחקור את העדה, על מה שמרמרי אמר פעם?
- 22 עו"ד בומבך : אז אל תחקור, בסדר גמור.
- 23 עו"ד ליאונד : או מה אני אחקור את העדה? אין לי שום אפשרות.
- 24 כב' השופט : תודה אדוני.
- 25 עו"ד בומבך : אדוני, חברי אומר שהוא לא יכול לחקור את העדה על הכתבות האלה.
- 26 כב' השופט : הוא יכול?
- 27 עו"ד בומבך : לא, הוא לא יכול, הוא לא יכול, אבל צריך להבין מה החשיבות, הנושא הזה של
- 28 המשמעות של הכתבות, אין פה ראייה לאמיתות התוכן בכתבות, זה כתבות שהן
- 29 גלויות, שכל אחד יכול לבוא ולראות אותן, אין פה משהו שהעדה צריכה לבוא ולאשר
- 30 או לא לאשר. זה מאמרים, זה כתבות, אלה דעות שכל אחד יכול להביע אותן, זה
- 31 פתוח לעין כל והמשמעות שלהם מוגבלת. עכשיו אני מבטיח לאדוני שבסוף הדיון כל
- 32 אחד פה ידע היטב מה תפקידן של הכתבות, למה הן הוגשו ולא תהיה פה שום חריגה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

19 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- 1 מכללי הפרוצדורה והראיות שאני שמח לשמוע היום לראשונה שחברי מאוד מקפיד
2 עליהם. זה באמת משובב לב. אגב, חברי לא הסביר למה, שניה אחת זאב, שכחתי,
3 רק מילה אחת,
4 עו"ד ליאונד : בבקשה, בבקשה.
5 עו"ד בומבך : אפרופו כתבות, אני לא כל כך זוכר איך חברי הסביר בדיון הקודם אמנם, בכל זאת
6 חלפו יומיים, על עמוד 8 בעיתון גלובס שעורך דין פלדמן בא והתבטא,
7 עו"ד ליאונד : לא, התנגדת, סליחה, התנגדת,
8 עו"ד בומבך : כן, אבל למה התנגדתי, קודם כל צירפת,
9 עו"ד ליאונד : התנגדת מהטעמים שעכשיו אני מתנגד ואני הסכמתי.
10 עו"ד בומבך : לא לא לא.
11 עו"ד ליאונד : תסכים גם אתה.
12 עו"ד בומבך : אני התנגדתי למשהו אחר, אני התנגדתי למשהו אחר, אני מסכים שחברי יעשה את
13 מה שאני עושה, זה בסדר, אדוני שניה אחת, לגבי פלדמן, חברי צירף את הכתבה. מה
14 שהתנגדתי, זה לזה שישאלו אותה על מה שפלדמן אומר. לזה התנגדתי. עכשיו אני
15 לא בא ושואל את בלאו על הדבר הזה, על מה שכתוב פה, מה שכתב יונתן דחוח הלוי,
16 אבל אני יכול להגיש את הכתבה. זאת דעתו של יונתן דחוח הלוי. אין פה שום פסול.
17 חברי עשה יותר מזה.
18 כב' השופט : רבותי, כתבות כשלעצמן אין להן שום ערך ראייתי. שום ערך ראייתי. אין לזה שום
19 ערך ראייתי, אי אפשר להסתמך על זה.
20 עו"ד ליאונד : אז זה כתבות אווירה, אני רוצה להבין, אם אין ערך אז שיהיו בחוץ.
21 כב' השופט : אדוני,
22 עו"ד ליאונד : שתהיה החלטה בעניין הזה, אחרת אני בבעיה.
23 כב' השופט : אני כרגע לא אתן, אני מדבר רק, המשמעות היא החלטה, זה שאני מדבר כמו
24 שהשב"כ דיברו איתה, בשיחה, זה לא בדיוק שיחה.
25 עו"ד בומבך : תשאל.
26 כב' השופט : תשאל, כן. אין לזה שום ערך ראייתי לכתבה הזאת, אי אפשר להסתמך עליה, זה לא
27 חוות דעת, זה לא עדות, זה אדון דחוח הלוי כתב מה שכתב, אין לזה שום משמעות.
28 עו"ד בומבך : כן, זאת דעתו, בסדר גמור.
29 עו"ד ליאונד : ואותו דבר,
30 כב' השופט : הכתבות של הגברת הן כתבות ששאלו אותה לגבי מה שהיא אמרה או מה שהיא לא
31 אמרה, שאפשר לשאול אותה בעניין הזה. יכול להיות, אני לא יודע, יכול להיות

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

19 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- 1 שבמהלך החקירות של הימים הבאים חברך ירצה לשאול אותם שאלות, שאני לא
2 יודע כרגע מה השאלות,
3 עו"ד ליאונד : את מי אותם? סליחה, לא הבנתי.
4 כב' השופט : עדים כלשהם שיבואו בעתיד.
5 עו"ד ליאונד : אז שישאל שאלות, לא זה העניין.
6 כב' השופט : זה מה שאני מבין מבין השורות, אז בסוף החקירות מה שיהיה אפשר להוציא, נוציא.
7 עו"ד ליאונד : לא, אבל כבודו, לי לא יהיה מקצה שיפורים, סליחה, לא לא,
8 כב' השופט : לא, יהיה לך מקצה שיפורים.
9 עו"ד ליאונד : משהו לא נראה לי פה.
10 כב' השופט : אדוני, יהיה לך אדוני, כי כרגע אדוני, כרגע אם היינו עוצרים את הדיון היום, היינו
11 מוציאים את זה החוצה, אבל בוא נראה את הימים הבאים ואז נחליט.
12 עו"ד ליאונד : אדוני, לי לא תהיה הזדמנות.
13 כב' השופט : תהיה לך.
14 עו"ד ליאונד : אני הרי עכשיו צריך לקבל את ההחלטות. אני עכשיו צריך לקבל את ההחלטות.
15 כב' השופט : אין לך מה לשאול את הגברת הזאת שום דבר על הכתבות האלה. הן לא רלוונטיות
16 לגביה.
17 עו"ד ליאונד : לכן אני אומר, ברגע שאני לא יכול לשאול עד על מסמך שהוא צירף לעדות שלו, הוא
18 לא יכול להיות חלק מהעדות שלו.
19 כב' השופט : אדוני, כרגע המסמך הזה לא הוגש בעצם. לא הוגש.
20 עו"ד ליאונד : אז גם זה וגם הנושא של מרמרי לא הוגש.
21 עו"ד בומבך : הוגש, הוגש אדוני, זה הוגש.
22 עו"ד ליאונד : אז בעניין הזה, לא לא לא, זה לא הוגש, זה ענין טכני, הוא לא הוגש, זאת ההחלטה
23 כרגע כמו שהסברת, לא תשאול.
24 כב' השופט : הגברת לא יכולה להעיד על מה שכתוב כאן. אין מחלוקת שזה פורסם, זה פורסם. זה
25 הדבר היחיד שאנחנו יודעים כרגע. זה הכל.
26 עו"ד רונן : נוכל להסתמך על זה בסיכומים.
27 כב' השופט : על דחוח ועל השני.
28 עו"ד ליאונד : חברי לא יוכל להסתמך על זה בסיכומים.
29 עו"ד בומבך : מה זאת אומרת, לא לא לא. אדוני, זה לא,
30 עו"ד ליאונד : אבל זה לא ראייה, זה לא הוגש.
31 כב' השופט : רגע, סליחה, כתבה בעיתון אדוני היא לא ראייה.
32 עו"ד ליאונד : יפה. אז הוא לא יכול להסתמך עליה בסיכומים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

19 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- 1 עו"ד בומבך : זה משהו אחר, זה משהו אחר, זה לא ראייה, אנחנו נטען לגבי זה, למה צריך עכשיו
2 לקיים על זה דיון.
- 3 עו"ד ליאונד : אבל יש החלטה, מה זה נטען בעניין?
4 כב' השופט : בואו נתקדם הלאה.
5 עו"ד בומבך : טוב.
6 עו"ד ליאונד : זה חל כמובן גם על הכתבה של חנוך מרמרי.
7 כב' השופט : מרמרי ודחוח.
8 עו"ד ליאונד : זה אותו דבר, יש כתבה שצירפו, נספח 6, שהיא לא ראייה לגבי התוכן שלה, היא רק
9 לגבי זה שהיא פורסמה. היתה כתבה היא לא ראייה לגבי התוכן.
10 כב' השופט : כל כתבה אדונית, היא לא ראייה למה שכתוב בה.
11 עו"ד ליאונד : כולל נספח 6.
12 כב' השופט : כל כתבה, לא משנה.
13 עו"ד בומבך : זה כתבה של "הארץ" דרך אגב.
14 עו"ד ליאונד : אז מה? אז מה?
15 עו"ד בומבך : אז מה, או-קי.
16 עו"ד ליאונד : אז כל מה שכתוב ב"הארץ" זה כבר,
17 אני שמח שהפרוטוקול הזה מוקלט.
18 עו"ד ליאונד : מוקלט בהחלט.
19 עו"ד רונן : אגב, אני מפנה את אדוני, יש בתצהיר של בלאו נספח 48, על נספח 48 יש התייחסות
20 לפרסום של חנוך מרמרי ויש כל מיני אמירות שבלאו אומר על מרמרי ובסעיף 165
21 הוא אומר, בכל מקרה אני מפנה לפרסום נוסף של מרמרי, ואז הוא מצרף פרסום
22 נוסף, העיתונאי כמרגל, מיום 1.6.12, ואני אומר, למרות כל מה שיש לי להגיד, אני
23 גם אצרף פרסום כדי,
24 כב' השופט : טוב.
25 עו"ד רונן : אז באמת, אז אנחנו פה,
26 עו"ד ליאונד : לא לא לא, אבל חברי,
27 כב' השופט : אדוני, יש,
28 עו"ד ליאונד : לא, זה בסדר, רק הבהרה כבודו, רק הבהרה. חברי הבחין בסעיף מסוים, ממש כמה
29 שורות לפני כן כתבנו ככה, אנחנו לא מקבלים את כל מה שהם אומרים ואין משחק
30 של כתבות, אני מסגן את זה ככה בצורה יותר ספורטיבית, אבל, כתבנו כך, הנתבעים
31 ואני בתוכם, כך אומר המצהיר, מתנגדים להגשת שלושת הפרסומים שכוללים
32 עדויות סברה וכו', ואשר דובריהם לא עמדו לחקירה נגדית, מבקשים להתעלם מהם.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

19 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- 1 אבל מבלי לגרוע מזה, כדי לא להיות במצב שאין כלום, אז היתה לו התייחסות בעניין
2 הזה. יש לו עוד ענין שמוזכרים אותו, זה העניין של דורנר.
3 כב' השופט : טוב, בוא,
4 זאת גם כתבה, אני פשוט רוצה לשים, זאת כתבה אחרונה. עו"ד ליאונד:
5 מי שראיין אותה מגיע לפה, הוא יחקר והוא שמע את הדברים. עו"ד בומבך:
6 אבל אני רוצה להבהיר, אם הוא יגיע, אם הוא יגיע נחקר אותו, רק אני רוצה שיהיה עו"ד ליאונד:
7 ברור שאני לא חוקר את הגברת בעניין הזה של דורנר משום שמבחינתה זאת לא
8 ראייה.
9 סליחה, לא מדברים על אמיתות הדברים של דורנר, השאלה אם הדברים האלה עו"ד בומבך:
10 נאמרו. זה הכל.
11 לא צריך לחקור את העדה הזאת על דברים שלא קשורים אליה. שהיא לא אמרה, כב' השופט:
12 שהיא לא עשתה.
13 בדיוק. עו"ד בומבך:
14 אז זה לא דחות, לא מרמרי, לא דורנר ולא נספח 6. עו"ד ליאונד:
15 ברור שלא. כב' השופט:
16 בסדר. תודה. עו"ד ליאונד:
17 זהו? אז נקרא לעופר קול? עו"ד בומבך:
18 עכשיו נעשה רגע, לא לא, עו"ד ליאונד:
19 רגע, החקירה הסתיימה? עו"ד בומבך:
20 לא. עו"ד ליאונד:
21 אז רק לדעת מה הצפי. בקשר לזה, פשוט שנדע, יש לנו עוד עד שצריך להגיע, עופר עו"ד בומבך:
22 קול, אז תגיד לנו מתי.
23 בסדר, אני איתך, אני יודע. נעשה הפסקה 10 דקות כדי לראות אם יש עוד משהו וניתן עו"ד ליאונד:
24 תשובה אם סיימנו או לא סיימנו.
25 ובינתיים תטפלו בעניין של הטלפונים. כב' השופט:
26 אבל אם כן אז להזמין אותו ל-12? עו"ד רונן:
27 נזמין אותו ל-30: 11. עו"ד בומבך:
28 כבודו, יש עוד ענין, אנחנו קיבלנו עכשיו, לפני שעה קלה, את הודעת הערעור המלאה עו"ד ליאונד:
29 אחרי החלטה.
30 תגיש אותה. כב' השופט:
31 לא, בסדר, אנחנו נצטרך כמובן להגיש אותה, אז נגיש אותה אולי מחר. אפילו לא עו"ד ליאונד:
32 קראתי את זה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

19 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- 1 כב' השופט : הודעת הערעור המלאה?
2 עו"ד ליאונד : כן. להכין אותה כמו שצריך, אחרי שאדוני, עם מה שאדוני אישר. בסדר? אז נעשה
3 הפסקה 10 דקות ונחזור. תודה.
4
5 (הפסקה)
6
7 כב' השופט : כן.
8 עו"ד ליאונד : אנחנו פנינו לחברת טלפון וזה 1/1, ופנינו לחברת סלקום והבנו שיש גם שם, נפלה
9 טעות בצו, והצו תוקן למספר הנכון של המנוי. ואז הגיעה הודעה שאומרת שהמנוי
10 על שם הגברת קס הוא משנת 2014. רציתי רק לשאול את העדה, אם קודם לכן, לפני
11 2014, אותו מספר היה רשום על שם מישהו אחר.
12 ת : הוא היה רשום על שם אמא שלי, בסלקום יודעים את זה, כשדיברתי איתם הם אמרו לי כן,
13 מופיעה לנו הודעת הפטירה ומופיע לנו שאת היורשת ומיופת הכוח, ומרגע שהצו מתייחס
14 למספר הזה, זה מה שהם אמרו לי, שאפילו שזה היה רשום על שם אמי, הם אמרו שלא זו
15 הבעיה.
16 ש : אז הם אמרו לך מה התשובה לגבי השיחות?
17 ת : הם אמרו לי להעביר את הצו בפקס' למחלקה המשפטית, שזה גוף כנראה שאין לו מספרי
18 טלפון, כי מעבר לזה לא יכולתי ליצור איתם קשר, וזה מה שעשיתי.
19 ש : או-קי. אז השאלה היא, היות והתקבלה תשובה, שלא נמצאו שיחות בין המנויים, זאת
20 התשובה שקיבלה חברתי בפקס', כי קשה שם לדבר, עכשיו נשאלת רק השאלה אם זה לא,
21 עו"ד רוני : אני לא יודע מה זה.
22 עו"ד בומבד : אני יכול גם לקבל העתק?
23 עו"ד ליאונד : כן כן, כמובן. אין שיחות. אני אתן לך. אז השאלה היא רק זאת, בגלל העניין הזה של
24 השינוי, שב-2014, אז אני לא יודע אם באמת הם התייחסו גם לתקופה שקדמה.
25 כב' השופט : אדוני, מה שיש לנו זה פלאפון, בוא נסתפק בזה.
26 עו"ד ליאונד : זה מה שיש לי כרגע. אם יהיה משהו אני כמובן אשלח לחברי.
27 כב' השופט : תשלח לחברת העתק של המסמך הזה.
28 עו"ד ליאונד : כן. אני אשלח לחברי.
29 כב' השופט : כרגע יש לנו רק פלאפון.
30 עו"ד ליאונד : נכון.
31 כב' השופט : בואו נתמקד בזה.
32 עו"ד ליאונד : אז אנחנו מבחינתנו, כפוף לבדיקה הזאת עם סלקום, בעצם סיימנו את החקירה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

19 במאי 2016

ת"א 13-04-6373 קם נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

1 כב' השופט : תודה רבה. חקירה חוזרת יש אדוני?
2 עו"ד רונן : כן.
3

4 **גב' ענת קם משיבה בחקירה חוזרת לעו"ד יריב רונן:**
5 עו"ד רונן : יש לי שאלה בנוגע לכל התמלילים בשב"כ. מתי קיבלת לראשונה לעיון את תמלילי
6 ההקלטה של החקירה בשב"כ?

7 ת : רק כשהתקבל החומר מהפרקליטות אצל עורך דין פלדמן, אחרי הגשת כתב האישום,
8 בסביבות ינואר או פברואר 2010, עד כמה שאני זוכרת.

9 כב' השופט : כשקיבלו את חומר החקירה. זהו?
10 עו"ד רונן : כן.

11 כב' השופט : תודה רבה.
12 ת : יש משהו שאני יכולה להוסיף?

13 עו"ד ליאונד : לא, אני מצטער, לא, אין הליך כזה.
14 ת : או-קי, בשביל זה שאלתי.

15 עו"ד ליאונד : בגלל זה עניתי.
16 כב' השופט : תודה רבה. העד הנוסף נמצא?

17 עו"ד ליאונד : ביקשנו אם אפשר שהוא יהיה בסטנד ביי, בואו נבדוק.
18 עו"ד רונן : אני חשבתי אפילו שתהיה איזה שהיא חקירה.

19 עו"ד ליאונד : לא, אמרתי לך ענין של דקות, אמרתי לך בהפסקה.
20 עו"ד רונן : בסדר, הוא נמצא בטווח של נסיעה מכאן.

21
22 (הפסקה)

23
24 כב' השופט : מר עופר קול?
25 מר קול: כן.

26 כב' השופט : אני מזהיר אותך לומר את האמת ואת כל האמת, שאם לא כן תהיה צפוי לעונשים
27 הקבועים בחוק. בבקשה, חקירה נגדית.

28
29 **מר עופר קול משיב בחקירה נגדית לעו"ד זאב ליאונד:**

30 עו"ד ליאונד : שלום.
31 ת : שלום.

32 ש : מר קול, אתה בשירות צבאי עדיין?

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

19 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קם נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- 1 : ת: לא, אני השתחררתי לפני שנתיים.
- 2 : ש: לפני שנתיים?
- 3 : ת: השתחררתי.
- 4 : ש: כשאתה אומר שאתה משמש כרמ"ח תקשורת בדובר צה"ל, בעצם זה סוג של סגן דובר
5 : צה"ל?
- 6 : ת: זה סגן דובר צה"ל לתקשורת. לדובר צה"ל בזמנו היו שני סגנים, אני התעסקתי בסגנות
7 : בנושא תקשורת.
- 8 : ש: בנושא תקשורת. שזה כלל מה?
- 9 : ת: זה כלל בעצם מה שאתה יודע על דובר צה"ל כאזרח, כבן אדם שנותן מענה לתקשורת, מסרים
10 : וכו', בעצם זה רמ"ח תקשורת. זה תפקיד שאני בעצם הייתי הרמ"ח הראשון ולכן זה בעצם
11 : הלכה למעשה הדובר צה"ל הקלאסי. אבי קצת עשה מעבר לזה, אבי בניהו שהיה דובר צה"ל.
12 : ש: אבי בניהו שהיה דובר צה"ל.
- 13 : ת: כן.
- 14 : ש: כן.
- 15 : ת: עשה את הדברים הקצת יותר אסטרטגיים ומה שהיה מוכר לנו עד לתפקיד הזה שעשה דובר
16 : צה"ל, זה בעצם היה דובר צה"ל קצת אחר.
- 17 : ש: אז אתה עשית או היית אחרי על פעולות הדוברות בעצם, זאת אומרת עמדת בקשר מול מי?
18 : ת: מול עיתונאים מצד אחד, צבא מצד שני.
- 19 : ש: ואתה היית מדברר את הצבא כלפי התקשורת.
20 : ת: כן.
- 21 : ש: עכשיו הבנתי. אתה בתפקיד הזה היית מאיזה שנה עד איזה שנה?
22 : ת: הייתי, נכנסתי בסוף 2007 וסיימתי ב-2011.
- 23 : ש: זאת אומרת בתקופה שהחלה חקירה בעניין שבגיננו המשפט פה, אתה היית בשירות,
24 : מתי התחילה החקירה?
25 : ש: אני לא יודע, אנחנו נשמע ממך, אבל בתקופה הזאת שאתה פנית, אתה הגשת פה תצהיר,
26 : אתה ראית אותו?
27 : ת: כן.
- 28 : ש: אז בוא נראה. אתה הגשת תצהיר,
29 : ת: אני לא ידעתי על חקירה כשהייתי רמ"ח תקשורת, לכן אני שואל מתי התחילה החקירה.
30 : ש: תיכף נראה מה אתה כתבת בתצהיר שלך. אתה בתצהיר שלך כתבת שמספר ימים או תקופה
31 : קצרה או בסמוך לפרסום כתבה בעיתון "הארץ", אתה זוכר את הכתבה?
32 : ת: כן.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

19 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- 1 ש: אתה פנית לאנשי "הארץ".
- 2 ת: נכון.
- 3 ש: למה עשית את הפניה הזאת?
- 4 ת: בעקבות פרסום הכתבה התקשר אלי מוטי מרדיקס שהיה ראש מחלקת ביטחון מידע וביקש
- 5 ממני לפנות לאורי בלאו ולקבל את המסמכים שעל בסיסם הוא פרסם את הכתבה.
- 6 ש: שמו של, אלוף משנה מרדיקס, כן?
- 7 ת: כן.
- 8 ש: הוא היה ראש מה?
- 9 ת: מחלקת ביטחון מידע.
- 10 ש: מה זאת המחלקה הזאת?
- 11 ת: זאת מחלקה שאמונה על ביטחון המידע, זאת אומרת שלא ידלפו מסמכים מסווגים כאלה
- 12 ואחרים. זה בגדול.
- 13 ש: והם קצת מנהלים חקירות לבדוק דליפות וכאלה?
- 14 ת: אני לא בקיא באופן העבודה שלהם.
- 15 ש: אתה לא יודע.
- 16 ת: אני לא בקיא. אני מעולם לא הייתי בתחום הזה, אני לא בקיא בשיטות העבודה.
- 17 ש: אתה לא בקיא. זאת אומרת שכל הפניה הזאת אליך היתה פניה בעצם חריגה ויוצאת דופן.
- 18 פעם פנה אליך מרדיקס וביקש ממך לעשות פעולה כזאת?
- 19 ת: לא.
- 20 ש: זאת אומרת זאת פעם ראשונה היתה?
- 21 ת: זה לא אומר שהוא לא פנה לאחרים. אלי.
- 22 ש: לא, אני, סליחה,
- 23 תן לי רגע להשלים את המשפט, תחליט אחרי זה מה נוח לך מתוכו לקבל. הפניה הזאת היתה
- 24 פניה ראשונית אלי. אני לא יודע אם הוא פנה לאחרים לפני כן, האם זה היה מתודה שהוא
- 25 עבד איתה בצורה הזאת, אני גם בתצהיר, למיטב זיכרוני, אמרתי שהרגשתי לא נוח מהפניה.
- 26 ש: תיכף נגיע לזה, אבל השאלה שלי הראשונה היתה,
- 27 האם זאת פעם ראשונה שהוא פנה.
- 28 ש: חוץ מהמקרה הזה, לפני המקרה הזה,
- 29 ת: לא שזכור לי.
- 30 ש: האם הוא פנה אליך?
- 31 ת: לא שזכור לי.
- 32 ש: ואחרי המקרה הזה, עד שהשתחררת מהצבא, האם הוא פנה אליך?

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

19 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- 1 ת: אני לא זוכר.
- 2 ש: אתה לא זוכר, זאת אומרת זה היה מקרה חריג.
- 3 ת: אני לא זוכר. יכול להיות שהוא פנה שוב, אני לא יודע. אני באמת לא זוכר.
- 4 ש: הבנתי. אתה אבל הרגשת לא נוח אז מן הסתם אם היה קורה עוד פעם שוב היית מרגיש לא
- 5 נוח, לא?
- 6 ת: שוב הייתי מרגיש לא נוח, נכון.
- 7 ש: אז אתה לא זוכר את זה.
- 8 ת: לא.
- 9 ש: אתה במסגרת העבודה שלך בצבא, העדת במשפטים?
- 10 ת: לא.
- 11 ש: אף פעם לא.
- 12 ת: לא.
- 13 ש: ופה אתה התבקשת לבוא ולהעיד?
- 14 ת: כן.
- 15 ש: ונתת תצהיר.
- 16 ת: נכון.
- 17 ש: ונפגשת במשרדו של עורך הדין וסיפרת את הגרסה?
- 18 כב' השופט: אתה מדבר על התצהיר של המשפט,
- 19 עו"ד ליאונד: סליחה?
- 20 כב' השופט: אתה מדבר על התצהיר הקצר, לא על החקירה במשטרה.
- 21 עו"ד ליאונד: התצהיר, התצהיר שלו הוא,
- 22 ת: נפגשתי, נפגשתי עם עורך הדין הזה,
- 23 ש: התצהיר שלו כל מה שיש זה דבר אחד.
- 24 ת: נפגשתי עם עורך הדין הזה, הוא אמר לי אני רוצה שתעיד על בסיס מה שהעדת בזמנו, התצהיר
- 25 המורחב של שלושה עמודים, אמרתי לו בשמחה, אין לי, אני לא,
- 26 ש: הבנתי. ואז בעצם אתה, בתצהיר שלך אתה בעצם מפנה לעדות שמסרת ביחב"ל, שאתה
- 27 מציין אותה כנספח 1. שהיא משקפת את מה שאמרת לחוקרים ואתה עומד מאחורי הכתוב.
- 28 ת: אהה.
- 29 ש: זה מה שאמרת. נכון? עכשיו, במסמך שאליו אתה מפנה,
- 30 ת: כן.
- 31 ש: אתה אומר שהרגשת לא נוח לעשות את זה. מדוע?

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

19 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- 1 התפקיד שלי כפי שאני תופס אותו ואני משער שגם דובר צה"ל דאז תפס אותו, אני לא אחראי ת: 1
- 2 לא על דליפות של מידע, אני לא אחראי על ביטחון מידע בצבא, אני לא אחראי על תחום ש: 2
- 3 הפרצות ואני לא סותם פרצות של מסמך כזה או אחר שמגיע לידיו של מישהו, כולל ת: 3
- 4 עיתונאים. הקשר היחיד שהיה ולכן מוטי מרדיקס פנה אלי, הוא בגלל קשרי עבודה שיש לי ש: 4
- 5 עם עיתונאים. לו אין קשרי עבודה עם עיתונאים, הוא אמר לי, אני ארגיש יותר נוח אם אתה ת: 5
- 6 תפנה לעיתונאי ותבקש ממנו להחזיר את המסמכים. אמרתי לו אני אעשה את זה בגלל ש: 6
- 7 מערכת היחסים בינך לביני, אבל יכול להיות שאם מישהו אחר היה מבקש ממני הייתי מסרב. ת: 7
- 8 ולכן עשיתי את הפניה הזאת. היא פניה שהיא היתה במערכת יחסים חברית בין שני קולגות, ש: 8
- 9 לא מתוקף תפקידי כמישהו שאחראי על ביטחון מידע בצבא. הדבר היחיד הוא הקשר. הוא ת: 9
- 10 היה יכול לפנות דרך אגב באותה מידה גם לצנזורית. היא גם מתעסקת עם עיתונאים. ש: 10
- 11 כן, אבל בוא נעזוב את למי שהוא לא פנה, נדבר על מי שהוא כן פנה וזה אליך. אתה בעצם ש: 11
- 12 עדכנת אותו בכל מה שעשית, ואתה בעניין הזה עבדת איתו בצמוד. ת: 12
- 13 נכון. ת: 13
- 14 אתה נרתמת למשימה הזאת, ש: 14
- 15 נכון. ת: 15
- 16 ביחד איתו. ש: 16
- 17 נכון. ת: 17
- 18 שהוא בעצם גוף שחוקר את הענין הזה, נכון? ש: 18
- 19 נכון. ת: 19
- 20 לא שמעתי. ש: 20
- 21 נכון. ת: 21
- 22 אז אתה בעצם הפכת להיות יחד איתו צוות, או כמו שאתה קורא לזה בתצהיר שלך, בעדות ש: 22
- 23 שלך, ת: 23
- 24 כן. ת: 24
- 25 אני רוצה לציין שכמעט כל, עדכנתי את הרמחב"מ, ש: 25
- 26 נכון. ת: 26
- 27 כי אנחנו חברים ועובדים בצמוד וזאת היתה שמימה שנרתמנו אליה ביחד מבחינתי. ש: 27
- 28 נכון. ת: 28
- 29 נכון? ש: 29
- 30 נכון. ת: 30
- 31 עבדת איתו בצמוד. והוא עדכן אותך על ההתפתחויות בטיפול? ש: 31
- 32 לא. ת: 32

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

19 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- 1 ש: רק אתה עדכנת אותנו.
- 2 ת: נכון.
- 3 ש: אז כשאתה אומר שעבדנו ביחד, אז זה לא בדיוק היה ביחד, אלא זה היה חד צדדי, אתה
- 4 היית מדווח לו?
- 5 ת: כן.
- 6 ש: אני מבין. אתה גם אומר, שבגלל שאתה את הדיווחים עשית אליו, ואתה סומך על הזיכרון
- 7 שלו, אתה גם מציע, כן, אתה גם מציע להסתמך על הדברים שאתה אמת. נכון?
- 8 ת: כן.
- 9 ש: עכשיו אתה מפנה פה, בגיליון 3 להודעה שלך, למסמך שנקרא, מסמך מה-29.6.09, מסומן
- 10 ע"י ישי כהן, מה-9.7.09, אולי אתה רוצה לראות את זה?
- 11 ת: כן. אני לא יודע,
- 12 ש: זה יקל עליך?
- 13 ת: כן, בוודאי.
- 14 ש: יש בפניך את זה? נתנו לך?
- 15 ת: אין לי כלום.
- 16 ש: אה, לא נתנו לך את התצהיר?
- 17 עו"ד רונן: לא, נתנו.
- 18 ת: שלח לי במייל אבל זה לא מול עיני, יש לי דברים.
- 19 עו"ד רונן: הוא לא הביא את זה, להיום הוא לא הביא את זה.
- 20 עו"ד ליאונד: לא לא לא, אז אני חושב שזה יהיה יעיל וזה יקל.
- 21 עו"ד בומבך: יש פה עוד העתק אולי.
- 22 עו"ד ליאונד: העד נתן תצהיר, כדאי שיהיה לנגד עיניו. אז אתה פה מספר על מסמך כתוב, ואתה
- 23 נשאל על המסמך הזה של ישי כהן. ושואלים אותך פה, שואלים אותך פה ואומרים
- 24 לך שבמסמך הזה כתוב בסעיף 2, פרטים לגבי ההתנהלות שלך בנדון, האם זכור לך
- 25 משהו מכך?
- 26 ת: כן.
- 27 ש: ואתה עונה, ככה, בשגרה אני מדבר עם סגן העורך כמעט כל יום, ועם עורך העיתון דיברתי
- 28 פעם אחת מאז כניסתו לתפקיד, וזה בוודאי לא היה בענין זה. זאת אומרת שאתה אמרת את
- 29 זה, שאתה מדבר עם סגן העורך זה בעניינים אחרים לגמרי, לא המקרה החריג הזה, נכון?
- 30 ת: נכון.
- 31 ש: ולעניין סגן העורך אתה אומר, שאתה מציע להסתמך על מה שאמרת למפח"מ, אותו
- 32 מפח"מ או, מחב"מ או ראש מחב"מ, בעצם, או בכלל למחב"מ,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

19 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קם נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- 1 ת: זה יכול להיות או מוטי או סגנון, כן.
- 2 ש: או הוא או בחור בשם ציון אמוץ, נכון?
- 3 ת: יכול להיות, אני לא זוכר.
- 4 ש: כן, אבל אתה יודע, אתה מכיר את ציון אמוץ ממחב"מ, נכון?
- 5 ת: לא.
- 6 ש: אתה לא מכיר אותו בכלל?
- 7 ת: לא.
- 8 ש: לא היה לך מושג מי זה?
- 9 ת: לא.
- 10 ש: הבנתי. אז עם מי דיברת במחב"מ חוץ מאשר ראש מחב"מ?
- 11 ת: בדרך כלל הייתי מדבר איתו, אבל השם של סגנו שאחרי זה דרך אגב החליף אותו, אז אתם
- 12 יכולים לברר את השם, אני לא זוכר את שמו, גם איתו הייתי מדבר.
- 13 ש: גם איתו היית מדבר.
- 14 ת: כן. אתם יכולים לברר את שמו, אני פשוט לא זוכר, הוא החליף אותו.
- 15 ש: ואז אתה בעצם אומר, היות ואני דיברתי, ואני לא זוכר כרגע, או אתה אומר, כדי לדייק, מה
- 16 שאתה אומר בשורה 66, אני מציע לכם להסתמך על הדיווחים שלו ועל הזיכרון שלו, כמו
- 17 שאמרתי אני בעצם דיווחתי למחב"מ והוא זוכרים יותר טוב.
- 18 ת: נכון.
- 19 ש: המסמך הזה ששם ציינת, זה המסמך שהם שאלו אותך, זה המסמך הזה, של ישי כהן,
- 20 ת: אהה.
- 21 ש: נכון? זה המסמך שהם איזכרו בתוך החקירה, שלך, נכון?
- 22 ת: אני קורא. אני לא זוכר בעל פה.
- 23 עו"ד בומבך: אפשר לקבל העתק מזה?
- 24 עו"ד ליאונד: לך אין העתק מזה?
- 25 עו"ד בומבך: אני לא יודע מה אתה מגיש. אם תראה לי מה אתה מגיש אני אדע אם יש לי.
- 26 עו"ד ליאונד: המסמך הזה נזכר בתוך ההודעה שלך במשטרה, בעמוד 3, בשורה 55. כדי להקל עלי.
- 27 תסתכל בבקשה בעמוד 3.
- 28 ת: כן, אני מסתכל.
- 29 ש: זה המסמך שאתה מפנה אליו, נכון?
- 30 ת: מאה אחוז.
- 31 ש: יפה. אז עכשיו בעניין הזה אתה בעצם נשאלת על המסמך הזה.
- 32 ת: כן.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

19 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- 1
- 2 כב' השופט : המסמך הוגש ומסומן נ/4.
- 3
- 4 עו"ד ליאונד : במסמך הזה מצוין, אותו מסמך שאתה אימצת בעדות שלך במשטרה, בסעיף 2 ב'
- 5 מצוין שהיו שיחות בינך לבין סגן העורך, ואתה אומר שסגן העורך הציע להשמיד
- 6 מסמכים, ובשלב שני הציע להעביר מסמכים למשמרת של עורך דין העיתון, אך
- 7 מאחר וזה סירב לקבל, גם זה ירד מהפרק בסופו של דבר.
- 8 ת : אהה.
- 9 ש : והיה מצב שצה"ל היה במצב שהוא לא מוותר על דרישתו לקבלת המסמכים, מערכת העיתון
- 10 סירבה להשיבם. נכון?
- 11 ת : נכון.
- 12 ש : אבל מערכת העיתון, כך לפי דברך, בעצם היתה מוכנה להשמיד את המסמכים. זה
- 13 מהשאתה כותב בסעיף 2 ב'.
- 14 ת : אבל למה אבל, למה הוספת אבל?
- 15 ש : נכון?
- 16 ת : מה אבל?
- 17 ש : לא, אין אבל.
- 18 ת : או-קי.
- 19 ש : ב-2 ב' זה בסדר? זה מה שהיה?
- 20 ת : אהה.
- 21 ש : הציעו להשמיד את המסמכים.
- 22 ת : נכון.
- 23 ש : למה את ההצעה הזאת של השמדת המסמכים לא התקבלה על ידך?
- 24 ת : היא לא לא התקבלה על ידי, אחרי שהם הציעו את זה פני לרמחב"מ ואמרתי לו זאת ההצעה
- 25 שלהם, הוא אמר אני לא מקבל אותה. חזרתי אליהם ולא קיבלתי אותה בעצם בשמו בהיבט
- 26 המקצועי שלו. למה הוא לא הסכים, אני יכול לנחש.
- 27 ש : הבנתי. תיכף נגיע לניחוש שלך, אבל לפני זה, אז אתה בעצם היית, בלי לפגוע חס וחלילה,
- 28 השליח שבעצם,
- 29 ת : לגמרי.
- 30 ש : נכון?
- 31 ת : לגמרי.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

19 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- 1 לגמרי. ואז כשנעשתה הפעולה הזאת, בעצם מי שהחליט בענין הזה, כמו שכתוב פה, זה ש :
2 ראש הצח"מ, נכון? תראה בבקשה ב-2 ב' שורה שניה. בסוגריים כתוב, עקב התנגדות ראש
3 הצח"מ. ההצעה להשמיד ירדה מהפרק עקב התנגדות ראש הצח"מ. נכון?
4 ת : או-קי.
5 ש : אתה איתי?
6 ת : אני רק איתך.
7 ש : אז לא שמעתי את התשובה.
8 ת : אני אמרתי או-קי, אני מבין מה אתה אומר, מה אתה שואל?
9 ש : אני שואל האם זה נכון שעקב התנגדות ראש הצח"מ ההצעה של להשמיד ירד מהפרק?
10 ת : מבחינתי, סיפרתי לך התנגדות של מי.
11 ש : לא, לא מבחינתך, לא מבחינתך, מבחינת ראש הצח"מ.
12 ת : אתה חייב לאפשר לי להגיד משהו עד הסוף ואז תשאל אותי כמה שתרצה.
13 ש : בבקשה.
14 ת : מבחינתי ראש הצח"מ אני לא יודע מי זה, מבחינתי ראש הצח"מ זה מוטי מרדיקס שאיתו
15 הייתי בקשר.
16 ש : רגע, אני רוצה להבין. אתה אומר, מבחינתי אני לא יודע מי זה ראש הצח"מ. אבל מבחינתי
17 ראש הצח"מ זה מרדיקס.
18 ת : לא, ראש הצח"מ שאתה מנסה להפנות אותי לכאן.
19 ש : אני לא מנסה, זה מה שכתוב במסמך שאתה אימצת אותו.
20 ת : אז מבחינתי ראש הצח"מ זה מוטי מרדיקס. כן.
21 ש : הוא היה ראש הצח"מ.
22 ת : כן.
23 ש : צח"מ זה צוות חקירה מיוחד, נכון? מה זה צח"מ?
24 ת : אם אתה אומר שזה ראש צוות מיוחד,
25 ש : אני שואל אותך, אני לא יודע, אתה זה שהתעסקת בזה, בחצי חקירות או עשית חקירות.
26 ת : כן, אבל אני לא, אני פשוט, אתה מנסה נורא להפנות לזיכרון שלי אז,
27 ש : לא, אני מפנה אותך,
28 ת : אני יודע להגיד, אני יודע להגיד, אתה יודע, אני יודע להגיד שם של בן אדם, אני יודע להגיד
29 מטלה של בן אדם, אני לא זוכר פרטים מעבר לזה.
30 ש : לא, אני חושב, אני חושב, מר קול, בהגינותך, אתה כבר בחקירה במשטרה אמרת אני לא
31 זוכר.
32 ת : נכון, נכון.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

19 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- 1 ש: מה שאני זוכר זה המסמכים.
- 2 ת: אם אתה רוצה אני ארחיב מה זה לא זוכר.
- 3 ש: שניה. אמרת שהכי טוב, או בוא נדייק, הכי טוב שתראו את המסמכים, כי מה ששם שיקף
- 4 את הכל.
- 5 ת: נכון.
- 6 ש: אותו נ/4 שיקף מה שהיה.
- 7 ת: נכון.
- 8 ש: אז בסדר, אז שאלתי אותך על ראש הצח"מ. אתה יודע מה היה ההרכב של הצח"מ?
- 9 ת: לא.
- 10 ש: אתה יודע שצח"מ זה צוות חקירה מיוחד?
- 11 ת: כן.
- 12 ש: זה צוות שמוקם אד הוק לצורך חקירה מסוימת.
- 13 ת: כן.
- 14 ש: אתה יודע את זה.
- 15 ת: כן.
- 16 ש: בסדר. לא הבנתי למה זה קשה כל כך להגיד את זה. הפניה הזאת שלך לקבלת מסמכים
- 17 מעיתון "הארץ", היא היתה בפעם הראשונה או שהיו גם מקרים קודמים?
- 18 ת: למיטב זיכרוני פעם ראשונה.
- 19 ש: תראה, אבל אתה בתוך ההודעה שלך מזכיר משהו שמתייחס למר עמוס הראל. אתה מכיר
- 20 אותו?
- 21 ת: ברור שאני מכיר אותו.
- 22 ש: ואתה אומר פה, שפנה אליך גורם אחר, סגן אלוף בפיקוד דרום, סגן אלוף האוזנר, ראש
- 23 מחלקת ביטחון מידע, שוב גוף,
- 24 עו"ד בומבד: ראש ענף במחלקת ביטחון מידע.
- 25 עו"ד ליאונד: ראש ענף.
- 26 ת: זה הסגן שדיברתי איתך לפני רגע עליו, זה עופר. כן.
- 27 ש: הבנתי. הוא פנה אליך בבקשה שתפנה לעמוס הראל.
- 28 ת: או-קי.
- 29 ש: אתה זוכר את זה?
- 30 ת: אני לא,
- 31 ש: ההודעה, אתה רואה את ההודעה לנגד עיניך,
- 32 ת: כן.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

19 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קם נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- 1 ש: אם כתבת אותה ואישרת היא היתה נכונה בזמנו, נכון?
2 ת: סביר להניח.
- 3 ש: אז מן הסתם היא נכונה גם היום. ביקשת ממנו להחזיר מסמכים מסווגים. ואז עמוס אמר
4 לך, שהחומרים נמצאים בכספת, גם אמר לך שהוא אינו מתכוון לעסוק בזה או להחזיר, והכל
5 יש לנהל מול עורך הדין של העיתון. נכון? אתה עם התשובה הזאת מה עשית?
6 ת: סביר להניח שחזרתי לעופר, שביקש ממני להתערב.
7 ש: לעופר, שזה לא ראש מחב"מ ולא מחב"מ.
8 ת: לא. אני מחזיר אותך להערה שלי הקודמת. שאלת עם מי נהגתי לדבר בעניינים האלה, אז
9 אחד זה רמחב"מ שקוראים לו מוטי, להזכירך, לא זכרתי את שמו של סגנו, סגנו זה עופר
10 האוזר, הנה, עלינו על השם ולכן אני אומר לך, עם שתי הפונקציות האלה, איתם הייתי מדבר.
11 לא תמיד מוטי היה זמין, הייתי מעדכן את עופר כי גם הוא היה בתוך העניינים, זה כל הסיפור.
12 ש: אז אתה ביקשת גם פה את המסמכים.
13 ת: כן, אם אני אומר שביקשתי, ביקשתי.
14 ש: אז זה לא פעם ראשונה שביקשת מסמכים מעיתונאי. לפי בקשת מחב"מ.
15 ת: אתה יודע להגיד לי את, אני לא זוכר את התאריך של עמוס. אם התאריך של עמוס היה לפני
16 אז זאת לא היתה פעם ראשונה. אם זה היה אחרי זאת היתה פעם ראשונה. מאוד פשוט.
17 ש: אז בוא אני אקרא לך את מה שאתה אומר, וכשזכרת את הדברים. בשורה 32, אתה אומר,
18 לפני יומיים פניתי לעמוס הראל.
19 ת: כן, מה זה לפני יומיים? לפני יומיים מאיזה תאריך?
20 ש: בוא נראה, בוא נראה את תאריך ההודעה שלך.
21 עו"ד רוני: 7.7?
22 עו"ד ליאונד: בוא נראה את תאריך ההודעה שלך.
23 עו"ד בומבך: 7.7.2009?
24 עו"ד ליאונד: רגע, אני מציע שתשאיר לי לשאול. ב-9.7?
25 ת: אדוני,
26 ש: תסתכל על תאריך ההודעה, לא לא, אל תכעס,
27 ת: אדוני, תקשיב לי,
28 ש: תסתכל בבקשה.
29 ת: לא, אתה מנסה לאתגר את הזיכרון שלי, הזיכרון שלי זה מה שכתוב כאן.
30 ש: בסדר גמור.
31 ת: אני חוזר ואומר, אני ניהלתי מאות, מאות שיחות ביום, לא בחודש, ביום, עם עיתונאים
32 כתבים. גם אז, כמה ימים אחרי, אני אומר לכם שתעסקו בתצהיר הזה, זה הדבר הכי קרוב

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

19 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- 1 למה שאני זוכר בנקודת הזמן הזאת. אתה שואל אותי עכשיו, האם עמוס הראל היה הראשון
2 או האחרון, תסתכל בתצהיר, אתה יודע לקרוא תאריכים, תגיד לי אם עמוס היה ראשון. אם
3 עמוס היה הראשון שביקשתי ממנו,
4 ש: מר קול, קודם כל,
5 אתה מתחקר אותי על זה,
6 ש: מר קול, אני לא כתבתי,
7 עופר, עופר,
8 ש: עופר, אני לא כתבתי שאתה פנית לעמוס הראל, אני לא שאלתי את זה כי פשוט יש לי
9 איזושהי בעיה איתך או איתו,
10 מאה אחוז.
11 ש: אני פשוט ציינתי את זה כי אתה מכל השמות שבעולם, בהודעה שלך במשטרה, אתה
12 החלטת על דעת עצמך לציין אותו. נכון? אז בוא ניישר קו, אני לא אמרתי לך למי פנית.
13 עכשיו אתה אומר שבמצבים כאלה של פרסומים, כן, של מסמכים ע"י עיתונאים, אתה היית
14 פונה אליהם,
15 ת: במידה והייתי נדרש הייתי פונה, כן.
16 ש: היית פונה.
17 ת: במידה והייתי נדרש.
18 ש: אני שואל, תראה, אתה עבדת שם שש שבע שנים,
19 ת: לא, עבדתי שלוש וחצי שנים.
20 ש: אז אתה כבר יודע בפרספקטיבה לאחור, אתה כבר יודע אם היית נדרש או לא. זה מהלך
21 עבודה.
22 ת: אז אני אומר, כשהייתי נדרש,
23 ש: אני שואל אם היית נדרש?
24 ת: אז אני אומר, כשהייתי נדרש, הייתי פונה. האם הייתי נדרש? עובדה, אנחנו מדברים על זה
25 שנדרשתי.
26 ש: לא, אתה מדבר על שני מקרים. בוא, סליחה, אתה לא אמרת שאני באופן קבוע פונה, אני
27 שאלתי אותך האם אתה באופן, האם אתה, אתה ציינת רק שני מקרים, אני שואל אם אתה
28 באופן קבוע פונה לעיתונאים, לפי בקשת מחב"מ, כדובר צה"ל, ומבקש מהם לקבל
29 מסמכים.
30 ת: למיטב זיכרוני, למיטב זיכרוני,
31 ש: כן, רק למיטב זיכרוניך.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

19 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- 1 למיטב זיכרוני, הפעם הראשונה שנדרשתי זה היה לקחת את המסמכים מאורי, הפעם השניה ת: שזה לא למיטב זיכרוני, זה למיטב התצהיר שנתתי, זה היה עם עמוס. האם אני זוכר עוד
- 2 פעמים? לא. האם זה הופך את זה לסיסטמה או לא סיסטמה, אני לא יודע.
- 3
- 4 אתה לא יודע אם היו מקרים נוספים. ש: לא. אני לא זוכר, יתכן והיו, אני באמת לא זוכר. ת: הבנתי. או-קי. עכשיו, אתה כל העניין הזה נראה לך תמוהה, עצם ההפעלה שלך, כי אתה
- 6 גם הלכת ושאלת את הצנזורת הצבאית אם בכלל יש לזה בסיס חוקי, נכון?
- 7 ת: נכון.
- 8 זאת אומרת זה לא היה דבר שגרתי. ש: לא רק שלא היה שגרתי, מבחינתי זה גם לא היה תפקידי והסברתי למה הסכמתי, אי בגלל
- 10 קשרי עבודה הנוחים, שהיו לי עם מוטי, והוא ביקש ממני, ושנית כי הרגשתי נוח לדבר עם עיתונאי.
- 11
- 12 הרגשתי נוח או לא הרגשתי? ש: לא, הרגשתי נוח לדבר עם עיתונאי כי אני,
- 14 לא, בעניין הזה אני הבנתי שלא הרגשתי בנוח. ש: לא, אני הרגשתי נוח לדבר עם עיתונאי מעצם העובדה שאני מדבר עם עיתונאים כל הזמן.
- 16 כן כן, אבל בעניין הזה. ש: לא, ממש לא. ת: הרגשתי לא בנוח. ש: ממש לא. ת: ככה הבנתי קודם. ש: אתה מבין מצוין. ת: או-קי, תודה. כאשר אתה דיברת עם אבי זילברברג, אתה מכיר את אבי זילברברג, הייתם
- 23 בקשרי עבודה בעניינים שלך כדובר, לא כשליח, ת: נכון, נכון, נכון. ת: אז היית בקשר עם אבי. ואבי, אתה זוכר את התשובה שהוא נתן לך? ש: לא. ת: לא זוכר? ש: לא. ת: ולא נשאלת במשטרה בחקירה מה התשובה שאבי נתן? ש: אם נשאלתי זה כתוב. ת: תסתכל רגע, אולי תסתכל כדי שלא, אתה זוכר מה שאלתי? ש:

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

19 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קם נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- 1 ת: זוכר. האם פניתי לאבי זילברברג בעניין הזה.
- 2 ש: ומה התשובה בעניין הזה?
- 3 ת: לא זוכר.
- 4 ש: אתה לא זוכר. עכשיו, אתה מספר פה שכשפנית לעמוס הראל, הוא בעצם אמר לך, אני לא
- 5 נותן שום דבר. נכון?
- 6 ת: כן.
- 7 ש: ואתה ככה מההערכה שלך, עם האוזן העדינה שלך מקשר עם עיתונאים של שנים, הרגשת
- 8 שהוא נותן מין תשובה כזאת מתורגלת, כמו שאמרת.
- 9 ת: נכון.
- 10 ש: נכון? כאילו הוא נתן תשובות מתורגלות.
- 11 ת: נכון.
- 12 ש: אז מן הסתם הוא גם קיבל שאלות כאלה, כדי להיות מתורגל בתשובות אתה צריך גם להיות
- 13 מתורגל בשאלות, נכון?
- 14 ת: או-קי, כן.
- 15 ש: אתה שאלת אותו במקרים אחרים?
- 16 ת: לא.
- 17 ש: טוב. יש פה דברים שאתה לא בטוח בהם,
- 18 ת: כן.
- 19 ש: ואני מדבר, השיחות שלך עם אורי, כמה פעמים שוחחת עם אורי? עם מר בלאו.
- 20 ת: אני לא זוכר.
- 21 ש: מה?
- 22 ת: אני לא זוכר.
- 23 ש: מעבר למה שכתוב פה, אתה זוכר משהו?
- 24 ת: לא.
- 25 ש: זאת אומרת כל מה שאתה זוכר זה מה שכתבת אז?
- 26 ת: זה מה שאני אומר מתחילת העדות.
- 27 ש: כן?
- 28 ת: כן.
- 29 ש: הבנתי. למה אתה הבנת, אמרת מטעמים מובנים, לא הסתפק ראש הצח"מ בהשמדת
- 30 המסמכים?
- 31 ת: כי אני אמרתי ניחוש, רצית לשמוע את הניחוש שלי, את ההסבר שלי, אז ההסבר שלי,
- 32 ש: את ההבנה שלך.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

19 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- 1 ת: ההסבר שלי הוא שגם אם אתה אומר לדובר צה"ל או מי מטעמו, אתה אומר לו, אתה אומר
2 לו שלא, למה הוא לא מסכים, אם הייתי שואל אותו סביר להניח שהוא פחד,
3 **ש: לא, אני לא מדבר על דובר צה"ל, אני מדבר על ראש צח"מ.**
4 ת: כן כן כן. אני כנציג דובר צה"ל חוזר אליו, אומר לו תשמע, זאת ההצעה, הם אומרים לא,
5 **ש: למה לא?**
6 ת: כי יכול להיות שהם ישמידו את ההעתק המקורי שיש אצלם, המקורי שיש אצלם, ויצלמו
7 אותו וישאירו העתק בחוץ, במקום אחר, זה הסיפור. הוא לא יכול לוודא דרך אבטחה שאני
8 אגרוס או אשמיד או אשרוף את המסמכים שאין להם העתק.
9 **ש: לא הבנתי. אבל אפשר לתת לך את מה שאתה אומר מקור ולהשאיר העתק.**
10 ת: זה בדיוק מה שאני אומר.
11 **ש: אז לא הבנתי איפה הבעיה.**
12 ת: מאחר,
13 **ש: נניח, לא, שליחה, אין השמדה, בסדר? אין השמדה. מחזירים לך. איך אתה יודע שלא נשאר
14 העתק?**
15 ת: אני לא יודע מה הסיסטמה שהוא התכוון לעשות, האם הוא התכוון להגיע לביתו ולכספת שלו
16 ולהסתכל, לקחת אותו לעדות, להשביע אותו שזה ההעתק היחיד, להגיד למשטרה אני מבקש
17 שתבדקו שזה ההעתק היחיד.
18 **ש: מי זה הוא?**
19 ת: למשל רמחב"מ.
20 **ש: רמחב"מ.**
21 ת: כן.
22 **ש: הוא לא שיתף אותך במחשבות שלו?**
23 ת: לא, הוא לא שיתף אותי בכלום, גם לא רציתי להשתתף, זדה לא מתפקידי.
24 **ש: שמעת שהוא לא רוצה שישמידו?**
25 ת: כן.
26 **ש: וכל מה שעכשיו אתה אומר ככה הנחת?**
27 ת: אני חוזר,
28 **ש: הוא לא רצה, שאולי הוא ירצה ללכת ולהיכנס ולהוציא את זה מהחצרים שלו.**
29 ת: אני חוזר להגיד לך שאני בסך הכל שליח.
30 **ש: כן, אבל בכל זאת, אתה סגן דובר צה"ל,**
31 ת: שיש לו צרות יותר גדולות מזה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

19 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- 1 ש: בסדר, או-קי, אני שמח שזאת היתה צרה קטנה, זה לא השתמע ככה לפי ההתנהגות של
2 הצבא.
3 ת: או-קי.
4 ש: המסמך שאתה מפנה אליו, אותו נ/4, כתוב שם הנדון, עקיפה כפולה. אתה יודע, אתה מכיר
5 את זה עקיפה כפולה.
6 ת: תפנה אותי לזה, אני בלי משקפיים.
7 עו"ד רונן: נ/4.
8 ת: כן, אני יודע, זה כתוב קטן ואני בלי משקפיים.
9 עו"ד ליאונד: אתה רוצה את שלי?
10 ת: לא.
11 ש: את נ/4 תראה בבקשה. למעלה בנדון, עקיפה כפולה. זה השם של הצח"מ? תקרא רגע,
12 תקרא.
13 ת: לא יודע.
14 ש: אתה לא יודע.
15 ת: לא.
16 ש: הבנתי. זאת אומרת כשהעדות והפנית לזה, לא ידעת למה אתה מפנה בכלל?
17 ת: ידעתי שאני מפנה לתוכן, למה אני צריך להפנות לשם של צח"מ.
18 ש: אבל זה לא חלק מהתוכן, זאת הכותרת,
19 כב' השופט: טוב אדוני, אדוני שאלה הבאה.
20 ת: אני לא מבין מה אתה רוצה.
21 כב' השופט: שאלה הבאה. הוא רק השליח.
22 עו"ד ליאונד: סליחה?
23 כב' השופט: הוא השליח. הוא השליח, זה מה שהוא עושה.
24 עו"ד ליאונד: לא ידענו, לא ידענו שסגן דובר צה"ל הוא שליח כבודו. בסדר, אנחנו שומעים היום.
25 כב' השופט: כי רצו לדבר עם עיתונאי אז שלחו את דובר צה"ל לדבר עם העיתונאי.
26 עו"ד ליאונד: בסדר, אנחנו יודעים מי שלח אותו היום.
27 ת: מי שלח אותי היום?
28 ש: מי שהעדת. אנחנו יודעים היום מי שלח אותך אז, סליחה. הבנת מה התכוונתי להגיד?
29 ת: כן כן.
30 ש: תגיד לי, מערכות תקשורת אחרות, לא "הארץ", גם פנית אליהם בשליחויות כאלה?
31 ת: אני מחזיר אותך לתשובתי הפשוטה. אני זוכר רק שני מקרים, למען האמת, אני זכרתי מקרה
32 אחד, בגלל עכשיו, אם היית פונה אלי היום,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

19 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- 1 ש: לא לא, אני מדבר אז.
- 2 ת: תן לי לסיים רגע.
- 3 ש: בבקשה.
- 4 ת: אני זכרתי רק אירוע אחד. כשקראתי את העדות שלי אז, כשזה היה לפני שלוש שנים, זכרתי
- 5 מקרה נוסף, אני לא זוכר מקרים אחרים נוספים, זאת לא היתה סיסטמה, אני חוזר ואומר,
- 6 לא הרגשתי נוח עם הדבר הזה, זה לא מתפקידי, אני באמת שליח למרות שהייתי אלוף משנה
- 7 וסגן דובר צה"ל ונראה מרשים, במקרה הזה אני שליח. בדברים אחרים אני מוכן להרשים
- 8 אותך יותר.
- 9 עו"ד בומבך: אגב זה לא לפני שלוש שנים, זה לפני שבע שנים.
- 10 ת: שבע שנים, בסדר, סליחה.
- 11 עו"ד ליאונד: אתה יודע שאורי בלאו זומן לחקירה, נכון?
- 12 ת: אני יודע מעיתונים, לא,
- 13 ש: כן, מעיתונים. האם אתה יודע מעיתונים האם עמוס הראל זומן לחקירה בשב"כ?
- 14 ת: לא.
- 15 ש: אתה לא יודע. אתה לא זוכר שבעקבות הפניה שלך הוא זומן לחקירה?
- 16 ת: לא.
- 17 ש: תגיד לי, זה נדיר שעיתונאים שמכסים תחומים ביטחוניים, מדיניים וכו', הם מחזיקים
- 18 בידם סודיים?
- 19 ת: ממש לא.
- 20 ש: מה ממש לא? לא הבנתי.
- 21 ת: זה לא נדיר.
- 22 ש: מה זה?
- 23 ת: זה לא נדיר.
- 24 ש: זה לא נדיר. זה גם קורה בכלי תקשורת אחרים או רק ב"הארץ"?
- 25 ת: כן.
- 26 ש: גם בכלי תקשורת אחרים זה קורה.
- 27 ת: בוודאי. אתה רוצה שאני אספר לך באיזה אופן?
- 28 ש: לא.
- 29 ת: או-קי.
- 30 כב' השופט: כששאלת רק "הארץ" הכוונה לעיתון "הארץ" או מדינת ישראל?
- 31 עו"ד ליאונד: אני חושב שהוא הבין את השאלה. האם למיטב ידיעתך נערך חיפוש בביתו של בלאו?
- 32 ת: לא, אני לא יודע.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

19 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קם נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- 1 ש : אתה לא יודע, כי אתה סיפרת שהוא דיבר איתך על סורגים אצלו בבית.
- 2 ת : מה הקשר?
- 3 ש : אני שואל אותך.
- 4 ת : לא, תסביר לי מה הקשר,
- 5 ש : לא יודע.
- 6 ת : בין זה שאמרתי שהוא סיפר לי שיש סורגים לזה שנעשה אצלו חיפוש.
- 7 ש : אתה אמרת פה בעמוד 2, יתכן שבהקשר זה הוא אמר את ההערה של הסורגים. שאלת אותו
- 8 אם זה נמצא במקום מוגן או משהו. נכון?
- 9 ת : כן.
- 10 ש : אז בהקשר הזה אני שואל אם אתה יודע אם נעשה אצלו חיפוש בבית.
- 11 ת : או-קי, השיחה התנהלה, לא, אני לא יודע, לא כתוצאה מזה אני יודע.
- 12 ש : בסדר. אתה סבור שמסירת מסמכים מסווגים בחזרה לצבא היא חושפת את המקור?
- 13 ת : אתה שואל אותי עכשיו מקצועית או בקשר למשהו,
- 14 ש : לא יודע, אתה איש חקירות, אתה יודע לענות על זה?
- 15 ת : אני לא אישר חקירות.
- 16 ש : לא יודע. טוב.
- 17 כב' השופט : אדוני תודה רבה. שאלה חוזרת.
- 18 עו"ד בומבד : שאלה אחת אולי.
- 19
- 20 מר עופר קול משיב בחקירה חוזרת לעו"ד אילן בומבד :
- 21 עו"ד בומבד : לקראת הסוף נשאלת, פחות או יותר האם זה נדיר, וזה קיים בכלי תקשורת אחרים,
- 22 שכתבים צבאיים מחזיקים חומר ביטחוני, חומר סודי, ואמרת שזה קיים כמובן
- 23 במקומות אחרים.
- 24 עו"ד ליאונד : לא לא, הוא עושה עם הראש.
- 25 ת : כן, כן, אמרתי.
- 26 עו"ד בומבד : ואז אמרת, אבל אני גם מוכן לספר באיזה אופן זה קורה בכלי תקשורת אחרים
- 27 והייתי שמח, שכן,
- 28 ת : זה מאוד פשוט. אנחנו מכירים את הסיסטמה של העברת מידע בין מישהו שרוצה להעביר
- 29 מידע, ועיתונאי שמבקש את זה ממוסמך. אנחנו מכירים. זה מה שנקרא הדלפות של
- 30 מסמכים. הדלפות של מסמכים יכולות להיות ממוסמך שהוא בלמ"סי, זאת אומרת שהוא
- 31 בעצם לא סודי, עד סודי סודי ביותר. זה אופן אחד שכולנו מכירים. אבל יש גם סיסטמה
- 32 אחרת, שהיא סיסטמה שהיא בעייתית או לא בעייתית, לא אני לשפוט, אבל כשהולך כתב

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

19 במאי 2016

ת"א 6373-04-13 קס נ' הוצאת עיתון ה"הארץ" ואח'

- 1 צבאי, יכול להיות כתב מדיני שהולך לשר החוץ ויושב איתו בפגישה ושואל אותו שאלות ששר
2 החוץ יש לו מידע ברמה סודי ביותר. אני מדבר לא ברמת סודי סודי ביותר ברמה
3 הפוליטית מי חובר למי, אלא ברמת סודות מדינה. הוא יושב וכותב את זה במחברת שלו.
4 המחברת שלו עמוסה במידע. המחברת הזאת אני בטוח שלרוב הכתבים המדיניים והצבאיים
5 אין כל כך כספות בבית, אני בטוח שזה נמצא בספריה איפה שהוא אצלם. זה חומר שהוא
6 מסווג. זה חומר שהוא לפעמים רגיש מאוד. אם לא מסווג באלמנטים הצבאיים של סיווג,
7 אבל יש רגישות של חומרים, זה חומרים שנמצאים בספריות של כתבים, דרך אגב היסטורית
8 זה נמצא שם. אני משער שמאיתן הבר, אני אומר איתן הבר כי הסיפורים שלו ידועים וכבר
9 היסטוריים, דרך כתבים היום. ולכן יש הרבה מאוד מקורות שמהם מקבלים חומרים
10 מסווגים. האם זה מסמך שהוא חתום מסווג או האם זה מידע שהוא כתב בשמו של שר חוץ,
11 שר ביטחון, רמטכ"ל, אלוף, מח"ט. יש כמויות אדירות של חומרים כאלה.
12 עו"ד בומבך : בסדר. תודה רבה.
13 עו"ד ליאונד : תודה רבה.
14
15 - סוף ישיבה -
16 הוקלד על ידי סטפני זיילינסקי